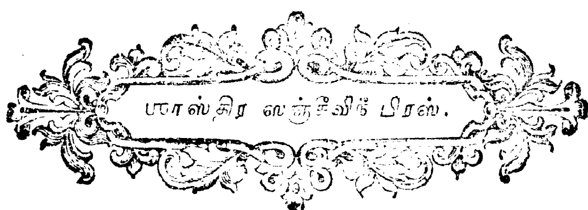

ஶாஸ்திர ஸஞ்ஜீவிநீ பிரஸ்.

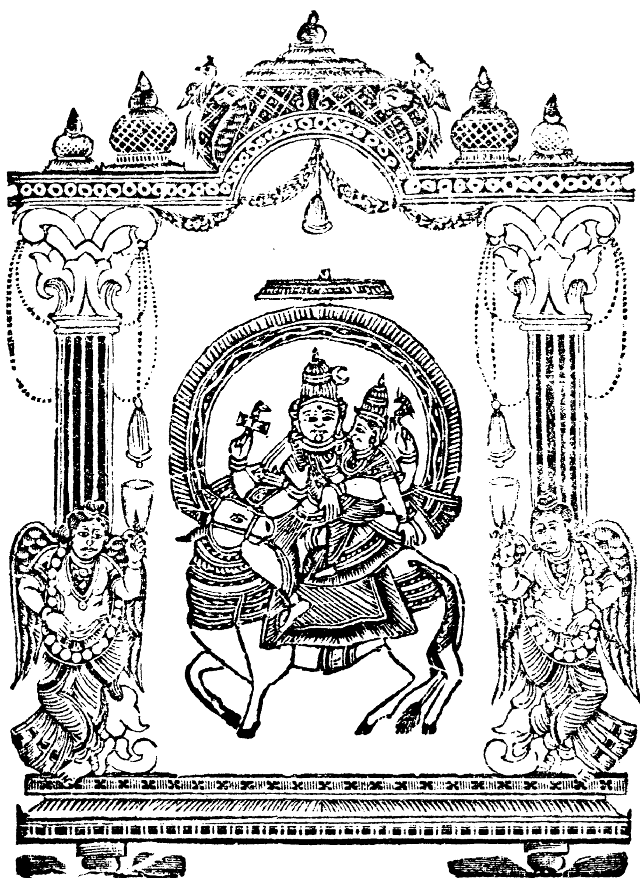
|| भूमिका ||

भो भोः आस्तिकाः महापातकादिपातकबहुलायमाने [illegible] तीर्थाटन [illegible] दिव्यक्षेत्र [illegible] भवताम्. [illegible] क्षेत्राणि. तेषु [illegible] पाताल क्षेत्रमिति [illegible]. तदीय माहात्म्यं [illegible] क्षेत्र [illegible] श्लोकैः [illegible] - कृष्णशास्त्री -

ஓ ஓ ஆஸ்திகர்களே! மகாபாதகாதி பாதகங்கள் குடிகொண்ட, இக் கலிகாலத்தில், அப் பாதகங்கள் அணுகாதவண்ணம் தனது வாழ்நாளைப் போக்க விருப்பங்கொண்ட ஆஸ்திக சிரோமணிகளுக்கு சிறந்த புண்ணியதீர்த்த ஸ்நாநமும் புண்ணியக்ஷேத்திர தெரிசனமுமே உயர்ந்த உபாயமென்பது சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸ புராணங்களில் பிரசித்தம். நூற்றுக்கணக்கான அவைகளில் மிக்கச் சிறப்புற்றது பாதாளக்ஷேத்திரமெனும் திருப்பாமணி க்ஷேத்திரமென்று அதன் மாகாத்மியத்தால் தெரியவருகின்றது. அந்த மாகாம்யத்தை சகல ஜனங்களுடையவும் நன்மைக்காக, தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் அச்சிடும்படி செய்த எனது சிரமத்தை மகாஜனங்கள் வாங்கி வாசித்து பயன்படுத்தவேணுமாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

க. கிருஷ்ணா சாஸ்திரி.

சிவமயம்.

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் ஒக்கூர் வாஸியும் தனவைசியகுலத் திலகரும், சிவநேயச் செல்வரும், சிவபுண்ணியமே திரவியமெனத் தெளிந்த சித்தமுடையவரும், ஷை ஊர் சி. கரு. சிந்தாமணி செட்டியார் குமாரரும், திருநாட்டியத்தான் குடிக் கடுத்த சப்தவிடங்களில் ஒன்றாகிய திருக்காரை வாசல் என்னும் தலத்தில் ஸாமவேத யஜுர்வேத பாடசாலையையும், இராமநாதபுரம் ஜில்லா சோழபுரம் தர்மவர்த்தினீ ஸமேத அவுரவா ஈசுவரர் தேவாலயம் திருப்பணியும், ஷை ஊர் புஷ்ப நந்தவனமும், த்வாதசாந்த க்ஷேத்ரமாகிய மதுரை ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்தில் தமிழ்வேத தேவாரப் பாடசாலையை ஸ்தாபித்தவரும், தற்சமயம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா இராஜமன்னார்குடித் தாலூகா பாமணி (பாதாளீச்சரம்) ஸ்ரீ அமிருதநாயகீ ஸமேத ஸ்ரீ நாகநாத ஸ்வாமி தேவாலயத்தை புதிதாக நிர்மாணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்பவருமான ஸ்ரீமான் சி. கரு. சி. லெ. லெட்சுமணன் செட்டியார் அவர்கள் விருப்பத்தின்படி, சென்னை மயிலாப்பூர் ஸமஸ்கிருத காலேஜ் (Principal) மகாமகோபாத்தியாய குலபதி K. S. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

பத்து வருஷகாலமாய் திருப்பாமணி ஸ்ரீ அமிருதநாயகி சமேத ஸ்ரீ நாகநாதஸ்வாமி ஆலயத்தின் திருப்பணி துவக்கமா யிருந்ததை ஸ்ரீமான் சி. கரு. சி. லெ. லெட்சுமணன் செட்டியார் அவர்களை செவ்வையாய், துரிதமாய் இந்தக் காரியத்தை செய் வித்து கும்பாபிஷேகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்த மானேஜரான ம-ள-ள-ஸ்ரீ V. வெங்கடேசப் பிள்ளை அவர்கள் மிகவும் பாராட் டத் தக்கவர்கள்.

शुद्धाशुद्ध पत्रिका

पुटम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
கக	கக	काञ्चीति	काञ्चीति
க௨	௨	कृपयात्तुं	कृपयातुं
,,	௩	कृपयात्तं	कृपयातं
,,	க௦	वज्राति	वज्राति
கரு	ரு	दैविकं	दैविकं
௨க	௩	[illegible]	[illegible]
,,	க௨	[illegible]	[illegible]
௩௦	க	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	௪௩	[illegible]	[illegible]
௩எ	௩	[illegible]	[illegible]
,,	க	[illegible]	[illegible]
,,	க௪	[illegible]	[illegible]
,,	க௯	[illegible]	[illegible]
௩௯	எ	[illegible]	[illegible]
௪௨	௨க	[illegible]	[illegible]
௪௩	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௪௪	[illegible]	[illegible]
,,	௯௫	[illegible]	[illegible]
௫௦	க௨	[illegible]	[illegible]
௫௫	க௩	[illegible]	[illegible]
,,	௨௩	[illegible]	[illegible]
,,	௨௫	[illegible]	[illegible]

शुद्धाशुद्ध पत्रिका संपूर्णा ।

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	13	திருனுண்	திருவுண்
9	26	வேதியர்களே.	வேதியர்களே
16	30	தன்னகர்	தன்நகர்
25	19	பிராம	பிரம
31	2	மழுவுக்	மழுவுக்
,,	16	புஷ்பாஹாரம்.	புஷ்பஹாரம்
,,	25	தடவைத்தனது.	தடவைதனது
39	14	ஜாதி	ஜாதி.
51	2	கன்றுள்	கன்றுன்
51	13	ரகஸ்யமரன	ரகஸ்யமான
52	6	நீர்மால்	நிர்மால்
53	26	தேவஸ்வயம்	தேவஸ்வம்
54	2	மெனப்படும்	மெனப்படும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍌𑌘𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 || ௧ ||

𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇 |
𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 || ௨ ||

𑌸𑍂𑌤𑌃 — 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 |
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 || ௪ ||

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌵𑌿 |
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௫ ||

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌃 |
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 || ௬ ||

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 |
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌵𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௭ ||

𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 |
𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 || ௮ ||

𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌹𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 |
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௯ ||

𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌗𑌸𑌂𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 |
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌦𑌮𑍍 || ௧0 ||

पातालं क्षेत्रसीमान्तं जीवेशस्मिन् गमिष्यते ।
क्षेत्रस्य तस्य सीमान्तं क्षेत्रज्ञो जीव उच्यते ॥ ௧௧ ॥

नागेशः पतिरित्युक्तः श्रुतियुक्तिनिरूपणे ।
बलिपीठं पाशरूपं वृषभः पशुरुच्यते ॥ ௧௨ ॥

शिवलिङ्गं पतिश्चेति श्रुतियुक्तिस्वरूपकम् ।
स्तम्भः पतिरिति प्रोक्तः पशुः पशुपाशाहृतः ॥ ௧௩ ॥

रज्जुः पाशस्तथा प्रोक्ता यूपजन्मस्वरूपतः ।
श्रुतियुक्तिपरिज्ञाना नाजीवन्मुक्तिमवेदनाः ॥ ௧௪ ॥

तस्मात्त्रीणि प्रयत्नेन पञ्चभक्तिर्विभाव्यताम् ।
पञ्चविंशति तत्त्वानि शैवागमविनिर्णयः ॥ ௧௫ ॥

षट्त्रिंशत्तत्त्वयातानि विज्ञातानि प्रमाणतः ।
तथा षण्णवतिं शैवतत्त्वं संप्रोच्य वक्ष्यते ॥ ௧௬ ॥

सर्वतत्त्वस्वरूपत्वान्नागनायक इत्यतः ।
तत्त्वानि पाशरूपाणि नागाः पाशास्तथा स्मृताः ॥ ௧௭ ॥

पञ्चयाहिरूपेतस्मिन् पञ्चकृत्यप्रमोदतः ।
पञ्चशक्तिस्वरूपत्वात् पञ्चमूर्तिस्वरूपकम् ॥ ௧௮ ॥

पञ्चब्रह्मस्वरूपत्वात् परब्रह्मस्वरूपकम् ।
सकलाकलरूपत्वात् सदाशिव इति स्मृतम् ॥ ௧௯ ॥

पातालं सर्वव्याप्तं भुक्तिमुक्तिप्रदं शिवम् ।
पातालेशस्य लिङ्गस्य दर्शनान्मुक्तिभाग्भवेत् ॥ ௨௦ ॥

इति ब्रह्माण्डपुराणे नागेशक्षेत्रमाहात्म्ये

प्रथमोऽध्यायः

सम्पूर्णः ॥

ஓம்

சிவாயநம:

ஸ்ரீ பிரம்மாண்டபுராண

க்ஷேத்திர வைபவ கண்டத்தி லடங்கிய

திருப்பாமணி க்ஷேத்திர மாகாத்மியம்.

முதலாவது அத்தியாயம

திருப்பாதாளீச்சரம் - பண் - விழாக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல் செஞ்சடைமேல் விளங்கும் மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல் கொன்றையினான் புனல்சூடிப் பொற்பமரும்
அன்னம் அனநடையாள் ஒருபாகத் தமர்ந்தருளிநாளும்
பன்னிய பாடலினான் உறைகோயில் பாதாளே.

முன்னொரு ஸமயம் நைமிசாரண்யவாஸிகளான சௌநகர் முதலிய முனிவர்கள் பன்னிரண்டாண்டுகளால் நிறைவேறக் கூடிய துவாதசவார்ஷிகமெனும் வேள்வியை ஆரம்பித்து நடத்திவருந் தருணத்தில் ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ மஹாரிஷியின் பரிபூரணமான அனுக்கிரகத்திற்காளாகி செஞ்சடை தரித்து, திருவெண்ணீர் பூசி ருத்திராக்ஷ மணிகள் பூண்டு சிவநாமத்தையே எப்பொழுதுமுச்சரித்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு நடைபெறும் வேள்விகளைத் தானாகவே சென்று தெரிசித்து அந்தந்த வேள்விகளில் கூடியிருக்கும் மகாஜனங்களுக்கு ஸ்ரீ சிவபெருமானுடைய மகிமையை மகிழ்ச்சியுடன் மொழிந்துகொண்டு சஞ்சரிக்

கும். ஸ்ரீ சூதமஹாமுனிவர் அவ் வேள்வியையும் தெரிசிக்க வெண்ணி அவ்விடம் வந்து தோன்றி நிற்பதைக்கண்டு இடுக்கிட்டு வரவேண்டும் வரவேண்டுமென்று அன்புடன் அழைத்து உட்காரச்செய்து வேகமான வரவினுலுண்டான சிரமத்தை நிவிருத்தி செய்து அர்க்கியம் முதலியது கொடுத்து ஓ எங்களகத்திருளை யகற்ற ஆதித்தியன் போலுதித்த சூதமஹா முனிவரே ஸ்ரீ வேதவ்யாஸரின் அனுக்கிரகத்திற்காளாகி பேரறிவு பெற்ற புராண குருவே! தாங்களெங்களுக்கு ஸ்ரீ சிவஸ்தலங்களின் மகிமையை எடுத்துரைத் துபதேசிக்கும்பொழுது ஸ்ரீநாகநாத க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை சுருக்கமாக சூசிப்பித்து விட்டு நிறுத்திவிட்டீர்கள். ஆகையாலிப்பொழுது அதைக் கேட்க மிக்க விருப்பம்கொண்ட எங்களுக்கு விரிவாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று வினவினார்கள். அதைக்கேட்டு சூதமுனிவன் மனமகிழ்ந்து மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து அந்தோ! ஒன்று மறியாதவனை என்னை வேள்வியில் தீக்ஷை பெற்ற வேதியர்களுங்கூட விரும்பி வேண்டிக்கொள்ளும்படியான பேரறிவைப் புகட்டி பெருந்தன்மையடையச் செய்த எனது பரமகுருவே என்று சொல்லிக் கீழே விழுந்து நமஸ்கரித்து முதலில் தனது குருமூர்த்தியின் மலரடிகளை மனத்திருத்திக்கொண்டு பின்பு பிரமன் முதலிய தேவர்களும் எவரது பாதத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு சிருஷ்டி முதலிய கார்யங்களைத் துவக்குகின்றனரோ அக் கணேச மூர்த்தியையும் குமரக் கடவுளையும் அமிருதநாயகியுடன் கூடிய ஸ்ரீ நாகநாத மஹா லிங்கத்தையும் தியானித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ நாகேச க்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தைச் சொல்லத் துவக்கினார்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே! இது ஒரு அதிகமான ஆனந்தத்தைத் தரும் க்ஷேத்திரம் ஆதிசேடனுங்கூட இதின் மகிமையைச் சொல்ல வல்லவனுகான்.

எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் அதது அருந்துமுணவை கச்செய்யும் ஜாடராக்கினி தங்கு மாதாரமே மூலாதாரமெனக் கருதப்பட்டுளது. அங்ஙனமே பதினுன்கு உலகங்களடங்கிய பிரம்மாண்ட மென்ற பிரமனுடைய சரீரத்திற்கு மூலாதார ஸ்தானமான பாதாளத்திலிருந்து கிளம்பி பூமியின்மேல்

தோன்றியிருக்கு மிந்த நாகேசலிங்கமானது மற்ற லிங்கங்க ளுக்.காதாரமானதால் மூலலிங்கமென்று கருதப்பட்டிருக்கின் றது.

சூக்ஷ்மமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயு மிருப்பது கொண்டு சகல ஜந்துக்களு மடங்கும் (அதாவது லயத்தை அடையு) மாதாரமாயிருப்பதால் சிவனே லிங்கமென்று சொல் லப்படுகின்றார். அவ்விதமான சிவஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கு மடை யாளமாயிருப்பதால் சிலேயின் வடிவமாய் கிளம்பி யிருப்பதும் லிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்றது. லிங்கமென்றா லடையாளம் மூலமான சிவஸ்வரூபத்தை யறிய அடையாளமாயிருப்பதால் மூலலிங்கமெனப்படுகின்றது.

அமிருதமதனத்தில் வாஸுகியால் கக்கப்பட்ட விஷமே சிவ பெருமானது கண்டத்திலமர்ந்திருக்கும்படி ஏற்பட்டதினுலுண் டான அபராதத்தை நிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்காக ஆதி சேஷன் முதலான நாகங்களால் பூஜிக்கப்பட்டதால் நாகநாத மகாலிங்கமென்று பெயர் ஏற்பட்டது, அஷ்டநாகங்களாலும் ஆராதிக்கப்பட்டதுபற்றி அந்தந்த நாகம்போல் எட்டுவிதமா கத் தோன்றுவதால் அஷ்டமூர்த்தியென்றும் நாகலிங்கமென் றும் சொல்லப்படுகின்றது வஸுவென்றால் தனம்-வாஸுகியினுல் பூஜிக்கப்பட்டபடியால் நாகலிங்கமானது தனத்தை வருந்து கின்றவர்களுக்கு ஏராளமான தனத்தையளிக்கின்றது - ஆதிசே ஷன் முதவிய நாகங்கள் பிலத்துவாரத்தால் வந்து ஒவ்வொரு நாளும் பூஜித்துவிட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தன. மூலமென்றால் வேர். வேரானது தாஞகவே துளிர்த்து வெளி வருவதுபோல் தாஞகவே கிளம்பி ஆவிர்பவித்த லிங்கமானதாலும் மூலலிங்க

அதிதைவத்தில் - பாதாளம் க்ஷேத்திரமென்றும் - ஸ்தூல மான பாதாளலிங்கம் ஜீவனென்றும் அதில் பூஜிக்கப்படு மீசன் ஸூக்ஷ்மலிங்கமென்றும் மூன்று பதார்த்தங்களாக நிரூபணம் செய்யப்படுகின்றது.

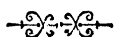
அத்யாத்மத்தில் தத்துவத்தை க்ஷேத்திரமென்றும் சரீரத் தை நானென்றுணர்பவனை ஜீவனென்றும் மூலாதாரம் முதல் பிரம்மரந்திரம் வரை சுத்த அறிவாய் விளங்கும் ஸாக்ஷியான

நாகேசனே பதியென்றும் கூறப்படுகின்றது. தத்துவங்கள் மூன்றென்றும் ஐந்தென்றும், இருபத்தைந்தென்றும், முப்பத்தியாறென்றும், தொண்ணூற்றியாறென்றும் பற்பலர் பற்பலவாகச் சொல்லுகின்றனர், அவ்விதமே பலிபீடம் பாசமென்றும் விருஷபமானது பசுவென்றும் சிவலிங்கமானது பதியென்றும் மூவகையாகக் கருதப்படுகின்றது- இவ்விதமே துவஜஸ்தம்பம் பதியாகவும் அதிலமரும் பக்ஷியானது பசுவாகவும், கயறானது பாசமாகவும், சொல்லப்படுகின்றது. அப்படியே சிவலிங்கமானது பஞ்ச (ஐந்து) சக்திகளின் ஸ்வரூபமாகவும் பஞ்ச பிரம்ம ஸ்வரூபமானதால் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமென்றும் கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஸகளமாயும் நிஷ்களமாயுமிருப்பதால் ஸதாசிவமென்றுணரப்படுகின்றது. இவ்விதம் புக்தியையும் முக்தியையும் அளிக்கும் பாதாளலிங்கத்தின் உற்பத்தியானது உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டுவிட்டது. பாதாளேச்வர லிங்கத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்தமாத்திரத்திலேயே போகமோக்ஷங்கள் ஸித்தித்துவிடுமென்பதில் சிறிதேனும் ஸந்தேகம் வேண்டாமென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

பாதாளேச மாகாத்மியத்தில்

லிங்காவிர்பாவமெனும்

முதலத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌋𑌷𑌯𑌃—

𑌪𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌕𑌂𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤 𑌨𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌸𑌕𑌲𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌉𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 ॥ ௨
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌂𑌕𑌲𑌾𑌃 ।
𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௩
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌵𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌕𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ ௪
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ ௫
𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌗𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௬
𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭
𑌬𑌹𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌕𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥ ௮
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌃 ॥ ௯
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑍋𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌃 ॥ ௰

ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுஶ்ச ருத்ரஶ்ச ஸர்வே ஸர்வஜ்ஞாஸ்ஸதாஶிவ: ।
வ்யாஸாதிமுநயஶ்சைதா நாநா தேவதாஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதா: ॥ ௧௧ ॥
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயஸம்ஹாரஞ்சோபாயாநந்தநாக்ருஹம் ।
ஸ்வஸ்ய க்ருத்யம் ப்ரகாஶயந்தா நாமம் ஸேவஸந்தி ஹி ॥ ௧௨ ॥
கந்தவ்யஶிர:கம் ஶாக காமா த்ருட் கோப உக்ஷித: ।
தத்க்ஷேத்ராவாஸகாக்ஷிதம் ஸிம்ஹம் நாம நாம ஜதீரிதம் ॥ ௧௩ ॥
ஶேஷாத்ரிம் ஸமயத்ஞம் வ்ருஷாத்ரிம் ஸம்ப்ரோச்யதே ।
வ்ருஷாத்ரிம் ஸமாஶ்ரித்ய ப்ரஸமத்ஞாம நாயக: ॥ ௧௪ ॥
ஸிம்ஹாத்ரிகம் ஸமாருஹ்ய ஸம்பாவேத்த ஸேவ்யரம் ।
ஶேஷைணவர்ஜிதம் ஸிம்ஹம் ஶேஷாத்ரிவஸ்ஸிதம் ॥ ௧௫ ॥
வஞ்ஜத்ரார்த்தகம் ஸிம்ஹம் வஞ்ஜநாத்ரிஸ்வாமிவகம் ।
ஊர்த்வமுத்ரித்ரவ்ருஷஸ்யாந்த்ய ஸ்யம் வரவர்த்திநீதிஷ்ட ॥ ௧௬ ॥
ஸிம்ஹஞ்ஜநபாஹிஞம் நாமநாமாஹியம் ஸ்வயம் ।
ஸிம்ஹாஸ்ஸவதம் ஸம்த்வஞ் த்வாதைந்த்ரவஸீயதே ॥ ௧௭ ॥
ஶயநாஶ்ரிம் ஸத்ரித்வ ஸிம்ஹநாத்ரிர்ச்யதே ।
ஸதஸ்ரிம் ஸம்ஸஹ்யத்ய ஹ்ரதஸ்த்யஸிதிர்த்தவதாந ॥ ௧௮ ॥

ண்டபுராணே நாமெஸேக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே

த்விதீயோऽத்யாயஸ்ஸமாப்த:.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

நீடலர் கொன்றையொடு நிரம்பாமதி சூடிவெள்ளைத்
தோடமர் காதில்நல்ல குழையான் சுடுநீற்றான்
ஆடர வம்பெருக அனலேந்திக் கைவீசிவேதம்
பாடலினால் இனியான் உறைகோயில் பாதாளே.

இவ்விதம் சூதமுனிவன் சொன்னதைக் கேட்ட சௌநகாதி முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி, ஐயா சூதமுனிவரே விக்ரகாராதனத்தைக் காட்டிலும் லிங்காராதனம் மிக்கச் சிறந்ததென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனரே! அதெங்ஙனம், அதின் ஸ்வரூபத்தையு மெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவ சூதர் சொல்லுகின்றார்.

ஓ சிறந்த முனிவர்களே! லிங்கமானது பிரணவாகாரமான யந்திரம். ஆகையால் அது மூர்த்திஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும் மிக்கச் சிறந்தது.

இனி அதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள், அடியில் அ.காரத்தை எழுதி அதின்மேல் உ காரத்தையும் அதின்மேல் மகாரத்தையும், அதின் சிரத்தில் பிந்துவையும் எழுதிபிந்துவின்மத்தியில் உயர்நோக்கியரேகையாக, நாதத்தை, எழுதி ஓங்காரத்தை எல்லாவற்றையும் சுற்றி வளைவாக வரைந்துவிட்டால், அது லிங்கவடிவமாய்விடும். இதற்குப் பிரணவயந்திரமென்று பெயர், யோகிகளால் இது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றது அகாரம் பிரம்மாவாகவும், உகாரம் விஷ்ணுவாகவும், மகாரம் ருத்திரனாகவும், பிந்து ஈச்வரனாகவும், நாதம் ஸதாசிவனாகவும், சொல்லப்படுவதா லிதிலைந்து மூர்த்திகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

ஓ வேதியர்களே! இந்த லிங்கத்தை ஒருக்கால் பூஜித்தது கொண்டு எல்லா தேவர்களும் ஸ்தாவரஜங்கம ரூபமான எல்லா ஜகத்தும்பூஜிக்கப்பட்டதாய் விடுகிறது, இது உண்மை இது உண்மை, காரணமூர்த்திகள் ஐவர்களு மிதிலிருந்தே வெளிப்பட்டிருப்பதால் எல்லாவுலகத்திற்கும் மூலகாரணமான லிங்கத்

தை ஆதரவுடன் பூஜிக்கவேண்டும் ஆகையால் ஓ பிராமணோத்த மர்களே! மூர்த்தியின் பூஜையைக்காட்டிலும் லிங்காராதனம் மிக்கச் சிறந்ததே, இந்த நாகநாத லிங்கத்தில் நின்றுண்டான அயன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளும் பிருதிவி அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் முதலிய ஐம்பூதங்களுக்கும் அதிகாரிகளாகி, படைத்தல் அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அனுக்கிரகித்தலெனும் ஐந்து கிருத்தியங்களையும் செய்வதால், இந்த லிங்கத்தினிடமிருந்தே ஐந்து கிருத்தியங்களுமுண்டாயிருப்பதாகக் கருதவேண்டும். ஒருசமயம் ஆதிசேடன் தலைகளை அசைத்ததினால் காற்று வீச, அதனால் அவ்விடமிருக்கும் காலாக்கினி ருத்திரனுக்கு கோபமுண்டாகி கொழுந்துவிட்டு மேலே கிளம்பினதா லுண்டானது இந்த நாகநாதலிங்கம் ஒவ்வொருநாளும், ஆதிசேஷன் பிலத்வாரத்தால் வந்து பூஜித்தபடியா லிது ஆதிசேஷன்போலவே விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

பஞ்ச சக்திமயமாயிருக்கு மிந்த மகாலிங்கம் பஞ்சமூர்த்தி ஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு நாதரூபியு மாகாயத்தின் தேவதையுமான ஸதாசிவஸ்வரூபம் லிங்கத்தின் சிரத்திற்கு மேலேயுள்ள பாகமான தால்அது விஷயத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படாததும் மற்ற நால்வர்களும் நான்குபக்கமா யிருப்பதா லவர்கள் விஷயத்தில் புலப்படுவதுமாக யிருக்கின்றது. இவ்விதம் நாகநாத மஹா லிங்கமானது ஐந்துவிதமாக பிரிவடைந்து எல்லாவற்றி னுற்பத்திக்கும் லயத்திற்கும் காரணமாய்கொண்டு லிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த மஹாலிங்கத்தை பூஜித்து அகஸ்தியமுனிவர் சகலஸித்திகளையு மடைந்தாரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

மஹாலிங்கஸ்வரூப மஹிமையெனும்

இரண்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

अथ तृतीयोऽध्यायः

सूतः —

अथान्यदपि वक्ष्यामि नाम नाथस्य वैभवम् ।
अत्याश्चर्यकरं लोके श्रवणादेव नाशनम् ॥ ௧॥
अगस्त्येन पुरा पृष्टा ब्राह्मणो द्रव्यमोहतः ।
इतिहासं च तद्वृत्तं विस्तरेण वदामि वः ॥ ௨॥
मगधो नाम देशोऽस्ति धनधान्यसमृद्धिमान् ।
अग्रहारो महानस्ति धर्मारण्यमितीरितः ॥ ௩॥
तत्रासीद्देवशर्मेति ब्राह्मणो लोकविश्रुतः ।
तस्य भार्या कान्तिमती नाम्ना सर्वाङ्गसुन्दरी ॥ ௪॥
स्वभावशुद्धतनया विष्णुभक्तिपरायणा ।
तया निवासमकरोत् सदाचारपरायणः ॥ ௫॥
एवं स्थिते गृहे तस्मिन् देवशर्मणि संवृते ।
तस्याभवद्धर्मशर्मा सुतः कर्तुं प्रवर्तते ॥ ௬॥
तेनाहूतो देवशर्मा तस्याश्रममुपाययौ ।
तस्मिन् वसति देवा जातः कं समं भवः ॥ ௭॥
पत्नीहीनस्तु वैदिको दृष्ट्वा कान्तिमतीं तदा ।
अपश्यद्वनितां तस्य मोहाज्जातमनोभवः ॥ ௮॥
अगस्त्य तद्वाक्यं तां विप्रवरपत्नीम् ।
अर्धरात्रिकवेलायां कृत्वा देहशयस्थिति ॥ ௯॥
कृत्वैनां तीव्रयोगेऽपि स्वयासम्बद्धितोऽपि च ।
सर्वतक्तां तस्याविष्टं प्राहवान् विययौ च ॥ ௧0॥
मोहं कृत्वापि नैवास्ति स तु रामाङ्गणं गतः ।
सर्वं वदन्त्यैवास्यां तथैव नरवसः ॥ ௧௧॥

தத்ர விந்த்யாஸ்தி நாஸ்தி ப்ராஹ்மணைவ ஸங்கதா ।
ததோऽதிகாவிதை ப்ராஹ்மணாயாத்ர: கம்ஸவம்ஸவ:॥ ௧௨॥
கதிம் ப்ரஹ்மயாஞவ ஜயவிஷ்ணுமே ।
யாஶக்த்யஞவா நாஹ்யாஞவஜய திவோऽதிபிழ ॥ ௧௩॥
ப்ரஹீஸ ப்ரஹ்மயாஞம் ஸஹவெஜ ப்ரஹ்மவாதக:।
ப்ரஹ்மஸ்யெப்ராஷ்டிதெதஸ்வ ப்ரஹீணீவாப்ரவஜயெஜ॥ ௧௪॥
ஸவம்ஸ்தெவிஶாவீவ கஶஞாஸ்திஹாஷெஸ ।
கயாத்ரம்மநாஹ்யத்ய விஶாவீஸவஹ்மமெ॥ ௧௫॥
இதிஶ்வாமதெऽமஸ்த்ய விஶாவகவவாமதா ।
ஶ்ரீஹ்யாவிவிநவொவெ க்ஷத்ரஹ்யவாப்ரவீவிதா॥ ௧௬॥
காவெநாயஸயாதே தெவஶமாமஹ்வெஹவமஜ ।
கஹ்யஷ்வாஸாக்வயாதெதி வமப்ரஜ்ஞநாநுபஹந॥ ௧௭॥
தெஹ்யாவிதிதப்ரதாஞ ஶ்யாகஸம்விஷ்ணுநவ: ।
க்வயாரண்யவாஹ்யாதிஷ்யாதிஷ்யவியாம்வெந॥ ௧௮॥
தெவஶமாக்வித்த ஹ்யஷ்வாரண்யவிஶாவிகாம் ।
ஸ்ரதிவஜவொயப்வஹவெஶா தெவதெவா நவிஞயநு॥ ௧௯॥
வவாரதீயமெஸவாயமஞயாஸஹஹம்ஸய: ।
கஹாவிதெஜவயாமெந ஹரஜாஜரப்ரமந்த:॥ ௨௦॥
தஹ்யஷ்வாஸஹரஜாஜா ஹவாநிதவாமதம் ।
க்ஷஹயவாஸநஹக்வா வாஹ்யவெப்யம்யயாவிபி॥ ௨௧॥
ப்ராஹதம்ஹவி தம்விப்ரம் ஜ்ஞாக்வாதஹவெகாரண்ய ।
ஹெஶ்ரீரஹ்மணமஹாஹாம ஸவமயமவிஶாரஹ॥ ௨௨॥
ஹவிதவ்யம்ஹவதெத்வ ஸவெமஷாவிஸவமஹா ।
தெநவெயநய்யாகதம் ஶக்யதேஹவிதவ்யதா॥ ௨௩॥
ஸஷாஜந்திவஜவமஸிஞவிஹாயமாதவெவஹி ।
கந்யாவதவஹாயமாஸீஜ்ஞஷாஸாதமண்ணாநிதா॥ ௨௪॥

தஸ்யாஸ்ஸாவந்த்ய ஹாவெந ஸஹாவிஷ்ய ராவரஃ |
தெந்வாவவஶெஶெநவ ஶ்த்வா கார்ம்ஸைஹமஹெநஹி || ௨௫ ||
தெநஊாஷஶவஷ்டுாணி ஹவதாவி விநாக்ருதா |
ராஷாஃவவஶஹா ஹக்ஷம்ஸ்தாக்யம் ஶ்ராணா ஸாஷாரம் || ௨௬ ||
யஶாவஶாஜிம்யாதெ்யஷா தாஷ்ய ஹஷிஸ்தஷ்டம் |
ராநாஷம் தெநவிகம்ஸெஜராஷடும்ப்ரஹ்மவ்ருதிஷிதம் || ௨௭ ||
ஹராஹ்மாகஸ்வஸாயம்ஹாவஹேதி வாண்யாகவாண்யதாரம்ஸ்ப்ருதம் |
ஸஜிவஸ்ஸாயம்ஹாவாந்த்ரு ஷிம்ஹாந்ருஷஶதாமிவெ || ௨௮ ||
தெஷாவாதிவிஶிஷ்டாநி ரந்தாஷ்ரவிடுவ்யகாநநம் |
ஷகாத்ரஹவிரவாக்ஷம் காஜஹத்வஶீஶாரம்வாரம் || ௨௯ ||
விஶ்வஶ்வரம்காம்ஹவொணம் ஸ்ரீஹ்ருயாஜடுநஜயா |
வாதாஜநஹரீவாண்யா ஸவடுநஷ்யாக்ஷரெத தெ || ௩௦ ||
தத்ராஷிப்ரஹ்மதீயடுஹ ஶிவஹம்ஹாவஶக்ஷா |
தகக்ஷேத்ரஷஶடுநாஜெவ ஹாயடுாதெஶோஷிதாஹவெக || ௩௧ ||
ஹணிநஷ்யாஹ்மாவ மாஜெ ஸ்நாக்வாஹஜ்ஞிமாநயாஃ |
தஷஶடுநாத்ஹவெந்ஹாக்ஷா விஶாவக்வாஷயவிஶியம் || ௩௨ ||
ஜத்யாஹெக்ஷாஜெவஶஸ்டுாஸள விஶாவ்யாஸஹஹாயடுயா |
தீயடுயாத்ராவ்யஸம்ஹெந ஹணிக்ஷேத்ரவாஹதஃ || ௩௩ ||
மாவமாஸொாऽவிஸம்வ்ருாத்வஸ்ஷாநீதெவயொாஹதஃ |
ஹணிநஷ்யாஜஷாஸ்நாக்வா வ்ருக்யதிம்ஸஸவெஷ்யத || ௩௪ ||
நஷ்யாஸ்ஸம்ஸஹடுமாத்ரணவிஶாவக்வாஜிவதிடுதா |
ஜெவஶஸ்டுாயதாம்வீக்ஷ்யவ்ரியாம்ஸவடுாம் ஹஸாநுரீம் || ௩௫ ||
கதீவவிஷ்யாவிஷ்டஃ வ்ரஶொஷ ஹரிதாஜரஃ |
ஹணிநஷ்யாஜயாஸாகம் காஜிஸ்த்யாஜிதெநஜிதெந || ௩௬ ||
ஸ்நாக்வாஜெவம் ஸஹ்யவ்யடு ஶதராதீ்ரயநாஸதஃ |
ஹக்ஷ்யாவரஸயாயக்ஷஸ்ஷத்ரெவொவாஸஸாவ்ரதஃ || ௩௭ ||

തത്രൈവ പുത്രാശ്ചത്വാരോ ജാതാസ്തസ്യ ബഹുശ്രുതാഃ ।
ദീര്ഘായുഷോ വിപ്രസത്വാ നത്വാ വാതാജനായകഃ ॥ ௧௮ ॥

സ ത്വാ പ്രദക്ഷിണീകൃത്യ തപസ്യിത്വാ വിധാനവിത് ।
ദൈനന്ദിനം കൃത്വൈവം കാവേര്യോണാന്തേ ശിവം ഭവഃ ॥ ௧௯ ॥

വിസൃജ്യ ഹ്ലാദികന്ദേഹം ക്ഷേത്രവാസവ്രതാവൃതഃ ।
യോഗിനാമേവിധൂത്വൈവം ശിവസായുജ്യമാപ്തവാന് ॥ ௨௦ ॥

തത്പുത്രാസ്ത്വപി ചത്വാരോ നന്ദാഹ്വൈരാഹിതിഃഖ്യാതിഃ ।
തത്രൈവ നിവസന്തോഽന്തേ ശിവലോകം പ്രപേദിരേ ॥ ௨௧ ॥

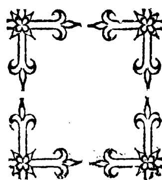
വാതാപാത്യം ശിവക്ഷേത്രം സര്വസൌഖ്യപ്രദായകം ।
ക്ഷണം ക്ഷണായുഷോ വാ നിവിഷ്ണിശിഷായുകഃ ॥ ௨௨ ॥

യേ വസന്തി ക്ഷേത്രേ തേ നരാശ്ശിവരൂപിണഃ ।
ക്ഷന്ദ്രാദിവിപ്രഹ്യാ യാവാകോവാ നരോത്തമഃ ॥ ௨௩ ॥

പ്രത്യഹം സഹസ്രാണി വര്ഷാണാം ശിവസന്നിധൌ ।
ഉഷിത്വാ ശിവസായുജ്യം യാന്തി സത്യമിദം ദ്വിജാഃ ॥ ௨௪ ॥

ഇതി ശ്രീബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണേ നാഗേശക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യേ

ദ്വിതീയോഽധ്യായസ്സമ്പൂര്ണഃ.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

நாகமும் வான்மதியும் நலம்மல்கு செஞ்சடையான்சாமம்
போகநல் வில்வரையாற் புரமூன் றெரித்துகந்தான்
தோகைநன் மாமயில்போல் வளர்சாயல் தூமொழியைக்கூடப்
பாகமும் வைத்துகந்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகின்றார்.

ஓ முனிவர்களே! உலகத்தில் மிக்க ஆச்சரியகரமாயும் கேட்டமாத்திரத்தாலே சகல பாபங்களையும் நசிக்கச் செய்வதுமான நாகநாதனுடைய மற்றொரு வைபவத்தைச் சொல்லப்போகின்றேன். சிரத்தையுடன் கேளுங்கள், மகதநாட்டில் தனதானியங்கள் செழித்ததும் தர்மாரண்யமென்று பெயர் பெற்றதுமான ஒரு பெரிதான அக்ரஹாரமிருக்கின்றதல்லவா, அதில் முன்காலத்தில் உலகத்தோரால் பூஜிக்கப்பெற்ற தேவசர்மாவென்கிற ஒரு அந்தணரிருந்தார். அவர் பிருகுமகரிஷியின் புத்திரியும் அதி ரூபலாவண்ய சௌந்தரியமுடையவளுமான காந்திமதி என்பவளை மணஞ்செய்துகொண்டு நல்ல ஆசாரசீலராய் பதியின் பணிவிடையை பக்தியுடன் செய்பவளான அந்தப் பத்தினியுடன் இல்லறம் நழுவாமல் இணக்கமாய் வஸித்துவந்தார், அங்ஙனமிருக்கையி லொருக்கால் அவருடைய சகோதரரான தர்மசர்மாவென்பவர் ஸத்ரமெனும் யாகத்தைச் செய்ய விரும்பி தம்பியை அழைக்க உடனே மனைவியை நோக்கி எனது தமையனார் தர்மசர்மா யாகத்தைச் செய்ய எத்தனித்து என்னை அழைப்பதால் நான் அவசியம் போகவேண்டும். நீ சாவதானமாக கிரகத்திலேயே இருவென்று சொல்லிவிட்டு அவருடைய ஆச்சிரமம் சென்றார். அந்த அவசரத்தி லொருநாள் மத்தியானம் போஜனகாலத்தில் தெய்வாதீனமாக கும்ப ஸம்பவரெனும் அகஸ்திய மஹாமுனிவன் காந்திமதியின் மனையைவந் தடைந்தார், அவ்விதம் வந்த முனிவரைக் கண்டு அர்க்கியம் முதலியதை கொடுத்தழைத்து ஆதரித்து ஆகாரமளிக்காமல் மௌனமாகவே யிருந்துவிட்டவளான காந்திமதியெனு மந்த வேதியன் மனைவியை

நோக்கி, அகஸ்தியர் அடி பெண்ணே! அழகால் புகழ்ச்சிபெற்ற காந்திமதியே எனக்கேதாவது காய் கிழங்குகள் இப்பொழுதே கொடுவென்று கேட்க, உடனே அவள் தனது பாக்கியக் கெடுதலினால் எனது கிருகத்தி லாகாரமொன்றுமில்லை. பதியும் தேசாந்திரம் சென்றிருக்கின்றாரென்று சொல்லிவிட்டாள்.

இவ்விதம் அவள் சொல்லியும் மாமுனிவன் மறுபடியும் அடியம்மா, பெண்ணே! வெய்யிலால் தாபமுற்று பசியால் வருந்தி வந்திருக்கின்றேன் ஏதாவது கொடுவென்று கேட்க, அப்பொழுதும்கூட முன்செய்த பாபத்தின் வசமாகி இங்கே ஒன்றுமில்லை ஒன்றுங்கிடையாதென்றே சொல்லிவிட்டாள். அதைக் கேட்டவுடனே அகஸ்தியமுனிவர் மிகுந்த சினங்கொண்டவராய் அவளை நோக்கி அடி துரதிருஷ்டங்கொண்டவளே! எந்த ஜாதியாயினும் எவ்வித மூர்க்கத்தன்மை உடையவனாயினும் பசியென்று தனது வீட்டைவந்தடைந்த அதிதிக்கு கிருகஸ்தன் அன்னங் கொடுத்து ஆராதிக்கவேண்டியது, அவச்யமான கார்யம். கிருகஸ்தனில்லாத விஷயத்தில் அவன் இல்லாள் அவ்விதம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருக்க, பசியால் வருந்தி உனது வீடு தேடி வந்த எனக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் பிசாசம்போல் இல்லை இல்லையென்று சொன்ன நீ பிசாசமாகக்கடவாயென்று சபித்துவிட்டு விரைவாகச் சென்றுவிட்டார்.

-னே அதிசுந்தரமான காந்திமதியின் உருவமானது கறேரென்று கறுத்து குழிந்த கண்ணும் சிவந்த தலையும், வளைந்த மூக்கும், நீண்ட பல்லும், வெளுத்த உதடும், பருத்த கழுத்தும், பெருத்த வயறும், இளைத்த கையும், நீண்ட துடையும், படர்ந்த பாதமுமுடையதாகி அதிகோரமான பிசாசவடிவமாயிற்று. உடனே அவள் மதிமயங்கி அடங்காத பசியாலும் தணியாத தாகத்தாலும் வருத்தமுற்று காடுசென்று திரிந்துகொண்டிருந்தாள்.

இவ்விதமவள் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் கெட்டலைந்து கொண்டிருக்கையில், தேவசர்மா யாகம் முடிந்து ஜியேஷ்டனிட மனுமதிபெற்று தன்னகர் வந்து வீடுசென்று மனைவியைக் காணமல் பக்கவீட்டுக்காரர்களால் அவள் விருத்தாந்தத்தை யறிந்து, திகிலடைந்து சோகமுற்று வேகமாக வனஞ்சென்று தனது பிரியமுள்ள பாரியையை அங்குமிங்கும் தேடித் தேடி

கடைசியாக ஒரு காட்டில் கண்டுகொண்டான், கண்டதும் அவளை அன்புடன் அழைக்க, அவள் தாறுமாறாகப் பேச உடனே அவளுக்கு விச்வாசம் வரும்படி ரகசியமான சில விஷயங்களை எடுத்துரைத்து தன் வசமாகச் செய்து அவளை அழைத்துக்கொண்டு தெய்வத்தையே தியானஞ் செய்கின்றவராய் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய உத்தேசித்து பூமி பூராவும் சஞ்சரித்தார். அவ்விதம் சஞ்சரிக்கையில் தெய்வவசத்தால் பரத்துவாஜ மகரிஷியின் ஆச்ரமத்தை யடைந்தார்; அவ்விதம் தனது ஆச்ரமத்தை அடைந்த அதிதியான தேவசர்மாவைக் கண்டு, பாரத்துவாஜ மகாமுனிவர் அழைத்து ஆசனம் கொடுத்து, விதிப்படி அர்க்கியபாத்யங்களால் பூஜித்து ஆதித்யம் செய்துவைத்து முகக்குறியால் அவர் மனதின் துக்கத்தையும் யோகக்கண்ணால் அந்த துக்கத்தின் காரணத்தையும் அறிந்து, ஆச்ரமத்திற்கு வெளியில் தூரத்தில் நின்று தீர்த்தாடனத்தின் மகிமையால் நல்ல அறிவுற்று, பரத்வாஜரை சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி சிரத்தின் மேல் அஞ்சலி செய்துகொண்டு பல்லைக்காட்டி கெஞ்சும் பிசாசத்தையும் பார்த்துவிட்டு, தேவசர்மாவை நோக்கி சொல்லலுற்றார். அதென்னவெனில், “ ஓ பிராமணர்களில் உத்தமரும் மஹாபாக்யம் பெற்றவரும் எல்லா வைதிக தர்மங்களையும் அனுஷ்டிப்பதில் சமர்த்தருமான தேவசர்மாவே “ எல்லாருக்கும் வரக்கூடியது வந்தே தீரும். வரும் வினையை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது. இவள் முன் ஜன்மத்திலும் உமக்கே பார்யையாக இருந்தாள். இவளுக்கு மூத்தவளாக எல்லா குணமும் பொருந்திய மற்றொரு பார்யையும் இருந்தாள். அவளை இவள் எப்பொழுதும் உபத்ரவித்துக்கொண்டே வசித்தாள். அந்த பாபத்தினாலேயே அகஸ்தியரால் சபிக்கப்பட்டு, பன்னிரண்டு வருஷம் உம்மை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கும்படி இவளுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் நீர் இந்த விஷயத்தில் துக்கிக்கவேண்டாம். நான் சொல்லப்போவதை ஆதரவுடன் கேளும். இவளுடைய பாபத்தைத் துலைத்து பிசாசத்தன்மையை விலக்கக்கூடிய பெரியதான புண்யஸ்தலம் ஒன்று இருக்கின்றது. அதெங்ஙனமெனில் உலகத்தில் மனுஷ்யர்களாலும், தேவதைகளாலும், சித்தர்களாலும், மகரிஷிகளாலும், பிரமனாலும், பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஐந்துவிதமான சிவஸ்தலங்களில் பிரம்மப் ப்ரதிஷ்டை

யானது மிகவும் புண்யஸ்தலமாயுள்ளது. அதைக்காட்டிலும் தானகவே ஆவிர்ப்பவித்த மஹாலிங்கமானது மிக்க புண்ணியம் என்று கருதப்படுகின்றது. அவ்வித ச்வயம்பூஸ்தலங்கள் நூற்றெட்டு (108) ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அதிகச் சிறந்ததான ஸ்தலங்கள், ரத்னபர்வதம் வில்வவனம், ஏகாம்பரேச்வரம், விரூபாக்ஷேசுவரம், காலகஸ்தீசுவரம், விச்வேச்வரம், கும்பகோணம், மத்யார்ஜுனம், பாதாளக்ஷேத்திரம், முதலியவைகள், அவைகளில் பாமணியாற்றின் வடகரையி லிருக்கும் பாதாளக்ஷேத்திரம், மிக்கச் சிறந்ததாகும். அவ்விடத்தில் பிரும்மதீர்த்தம், சிவகங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த க்ஷேத்திரத்தைக் கண்ணல் தெரிசித்தமாத்திரத்திலேயே உமது மனைவியின் சாபம் நீங்கி பிசாசரூபமானது போய்விடும்.

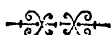
ஓ தேவசர்மனே ! மாகமாஸத்தில் எல்லா மானிடர்களும் பாமணியாற்றில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு போகின்றனர். அது ஸமயம் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்றல் சென்றமாத்திரத்திலேயே இவள் சாபம் விலகிவிடும், என்று பரத்வாஜர் சொல்லக்கேட்டு தேவசர்மா பிசாசமான பத்நியுடன் அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டு வழிவசத்தால் நேரிட்ட தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு நாகக்ஷேத்திரம் வந்து சேர தெய்வயோகத்தால் மாகமாதமும் ஏற்பட்டது. உடனே அந்தப் பெண்ணரசி, பாமணியாற்றில் ஸ்நானம் செய்ய, தக்ஷணமே பிசாச உருவம்போய் ,கறுத்த கூந்தலும், கவிழ்ந்த பிறைபோன்ற நெற்றியும், கருநீலப்பூபோன்ற கண்களும், செம்பகமொட்டுப்போன்ற மூக்கும், எள்ளுப் பூபோன்ற பற்களும், பவழத்தைப் பழிக்கும் உதடும், சங்கத்தைச் சண்டைக்கழைக்கும் கழுத்தும் தங்கக் கொடிகளை ஒத்த கைகளும் மதகரியின் மத்தகத்தை மடக்கும் ஸ்தனங்களும் வாழையைப் பழிக்கும் துடைகளும் பதுமத்தைப் பரிஹஸிக்கும் பாதங்களுமுடைய தனது இயற்கையான வடிவத்தை யடைந்தாள். அப்பொழுது தேவசர்மா அழகால் அப்ஸரஸ்ஸை வென்றவளான தனது அருமை நாயகியை கண்ணர நோக்கி ஆச்சரியமும் ஆநந்தமும் அடங்கா மனமுடையவராய், அன்று முதல் ஒவ்வொருநாளும் அவளுடன்கூட அருணோதயத்தில் அவ்வாற்றில் முழுகி பக்தியால் பரவசமாய் பாமணிக்கோயில்

புகுந்து பாதாளேச லிங்கத்தை தெரிசித்து விதிப்படி பூஜித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலேயே வசித்திருந்து, நந்தன் பத்திரன், மதி, கிருதி என்ற நான்கு புத்திரர்களை யடைந்து சரீரயாத்திரையின் முடிவில் மனைவியுடன் சிவஸ்வரூபத்தில் ஸாயுஜ்யத்தை அடைந்தார். பிறகு அவருடைய மைந்தர்களும் அவ்விடத்திலேயே வசித்திருந்து முடிவில் சிவலோகம் சேர்ந்தார்கள்.

ஓ சிவபக்தியால் சிறந்த சௌனகாதி முனிவர்களே! பாதாள க்ஷேத்திரமானது சகல ஸௌபாக்யங்களையும் அளிக்கும் க்ஷேத்திரமாயிருக்கின்றது. இந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கின்ற யாவரும் சிவரூபிகளே, இந்தப் பாமணிக்ஷேத்திரத்தில் வேதியர்களுக்கு அன்னமளிப்பவர்கள் எவராயினும் அவர்கள் மனிதர்களில் உத்தமர்களே. அவர்கள் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கும் ஆயிரம் வருஷங்கள் வீதம் கைலையின்கிரியில் சிவஸன்னிதியில் வஸிப்பார்களென்பதில் ஐயமில்லை முடிவில் சிவஸாயுஜ்யத்தையுமடைவார்களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச ஸ்தல மாகாத்மியத்தில்

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 ।
[illegible] 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌽𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible]𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾 ।
𑌯𑍇 [illegible] 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾 ॥ ௨ ॥

[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂 ।
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 [illegible] ॥ ௪ ॥

[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍇𑌵𑌕𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 [illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨ ॥

ஸுவர்ணநவாக்ரேந ஸ்யாஸ்யாதீவகோவித: ।
ஶிஷ்டைஸ்ஸேவிதீர்தேஷு ஸ்நாநதீர்த்யம்பிகாவதே: ॥ ௧௩ ॥
ஶிவஸ்ய பஶ்சிமே தஸ்ய வ்யாஸக்ஷேத்ரஹரிபுரம் ।
ப்ராயேணாபவஸந்தீத்யம் யநஸம்வாஷநாகா: ॥ ௧௪ ॥
ஷஷ்டிகாணஹாஸீவு கூடம்பேலுரணாக்ஷ: ।
ஹ்வாபஶ்சிமஸபுரம்ஹேர ப்ரதம்ப்ரதரிதீரயநு ॥ ௧௫ ॥
ஸஹோபவஸஸிஶ்ரஷா ஜபஸோம்கூரிப்ரதம் ।
கதுர்ச்சிஸிஷ்பேபுர்ஷே கிஜேந்ய பநகிஷ்ந ॥ ௧௬ ॥
கத்ருஸ்நோநகிஸ்யாஷஸ்நாநகிம்ஹவிஷ்யதி ।
இதியிக்ஷ்ய த்யஸ்கும் ஸோரஶரூதஷஞ்கிகாஸு ॥ ௧௭ ॥
ஸ்ஸாம்புர்ரீரேத்யஹாயுராமெய ஸவுரேதஷ்யெஷயஸு ।
ஸாதஸாய்வதஷகணுத்ய ஹதுராம் வாக்யம்ப்ரவீஸு ॥ ௧௮ ॥
கஷாவிஷவியஶுஸ்ய ஹாநிமேநுவஹவிஷ்யதி ।
கயஶுமெஸ்யவஹாநிஸ்யாஷிதயாஹாஸ்கவெஷிந: ॥ ௧௯ ॥
ஶேஹ்யாதாஹாஹாம ஸ்ஷாயமேருகதத்ர: ।
மோகபஶ்ஜ்யாஹாமேஷவ ஹக்ஷ்வாவாரநிஷ்டித: ॥ ௨௦ ॥
நஹிநிஷ்ஸ்கஸ்யாவீ தேத்யதஷாயநிவெஷ்யதே ।
நவஶிக்ஷேதிஞ்ஞவ்யம் ஷ்ரணாம்ஹதுராஹிமேஷவதம் ॥ ௨௧ ॥
ஹவஶ்கூராயதஷ்ணீம் ஸாதஷ்யௌப்ரயஹிமேதஷிணீ ।
தமேதாமேதகதிவயெ காமெதீயுராவஶாநத: ॥ ௨௨ ॥
ஶிவஹத்காவஶத்யாவ தஸ்யாவீஃநஸம்க்ஷய: ।
வ்யாயிஹி:வீபிதஷ்ஷாவீஸு ஹிக்ஷாவ்யத்யாவகஶிரத: ॥ ௨௩ ॥
தத:காமெநஶஹதாஸ கமஸ்வருஸ்த: ।
கணுராகணிருகயாஶ்ரஷ்வா ஷமருதம்ஹமிநீவதிம் ॥ ௨௪ ॥
ஹமிநீஹாமிநேயாநாம் ஷ:வம்ஷாமிதஷ்யஸம்ஹவம் ।
ஶநஸாவிஞயாஶாஸ ப்ரஹ்மதீயுஸ்யமெவஹவம் ॥ ௨௫ ॥
ஸுமேஹாஶஹத்ரஷ:வம் ப்ரஹ்மதீயுராவஶாநத: ।
கபெரஸஷ்யமேஷாமெவ்யஷ ஷமருமேதா:தீவஷ:வித்: ॥ ௨௬ ॥
ஹமிநீஶஸாஸாய்வ ஸ்தத்ருவ்யாஸஹவத்ரமெகே: ।
இதிநிஶ்சித்யஶநஸா ப்ரஹ்மபக்ஷிணீஜபம் ॥ ௨௭ ॥

க்ருஹீத்வா கமலம் க்ஷிப்ரம் லோகேஶ்வரீ க்ருஹம் யயௌ ।
த்ருஷ்ட்வா தத்ர தாந் ஸர்வாந் ப்ரணாமாநந்தரம் க்ருஷ்ணதாந் ॥ ௪௮ ॥
லோகேஶ்வர்யா ததா த்ருஷ்டா ஸர்வமங்கலபாதாப்ஜயோ: ।
ப்ரணிபத்ய புந: ஸ்துத்வா ஸ்தோத்ரை: பாபநிவ்ருத்தயே ॥ ௪௯ ॥
ததா க்ருபாஜலை: பாதாலே ஶம் ஹ்ருஷ்டமாநஸா ।
ஶ்ரீகண்டபாதயுக்தீநாம் தேவ்யா ப்ரஸாதாய பூஜிதா ॥ ௫௰ ॥
ஸுதீர்க்கம் ஸாதயாமாஸ ஸ்தோத்ரம் ஸுமநோஹரை: ।
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ப்ராஶயாமாஸ ப்ரஹ்மதீர்த்தம் ஸபாந்தவம் ॥ ௫௧ ॥
ஸர்வவ்யாதிப்ரஶமநம் ஸர்வஜ்வரவிநாஶநம் ।
ப்ரோக்ஷிதம் ஸ்நாபயாமாஸ ப்ராணதேவாய தேவதாம் ॥ ௫௨ ॥
ஸுதீர்க்கமாயுர்மே தேஹி ஸ்துதீயஸ்திவாஸநம் ।
தத்க்ஷணாதேவ தேவேஶ்யா ப்ரஸந்நஹ்ருதயா: ॥ ௫௩ ॥
விஶ்வஸ்திதாநியுக்த கில்பிஷாஸ்தீய தேவமாத: ।
ஸர்வஸம்பத்ப்ரதா ஹ்யேஷா லோகேஶ்வர்யா ஸமந்விதா ॥ ௫௪ ॥
ஸாகஜம் ப்ரணிபத்யாஹ ஸாஷ்டாங்கம் பரமேஶ்வரீம் ।
த்யாத்வா தாம் ஸ்தவஹந்தவம் ஸர்வாகர்ஷணமதநா ॥ ௫௫ ॥
உச்யதேऽஸ்மிந் மஹாபாபாந் ஸததாதிஷயாஜநா ।
யத்ப்ரஸாதாத்யதோ க்ருஹஸ்தேஷு நாமகம் ॥ ௫௬ ॥
ஜாதிவைராதிஹிம்ஸ்யம் பாநரேவஸமாகதம் ।
உத்பாதவாத்ரயாத்ராதீந் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வதேநே ॥ ௫௭ ॥
ஸாகஜேநஸமம் ஸா தேவீ க்ஷேத்ரம் ஸஹாயயா ।
ஸ்தாபயாமாஸ தேவேஷு தேவேஷு ஸத்வரமாயயா ॥ ௫௮ ॥
ப்ரஹ்மதீர்த்தம் ஸ்நாநாதாநாநிவிவிதாநி ச ।
தத்தாநாமஸஹஸ்ரம் ஹ்ருதயம் ஸ்தோத்ரம் பவேத் ॥ ௫௯ ॥
உபயுக்தம் ஸம்ஸாரே சித்தஸ்தாவகஜைரபி ।
ஸர்வாப்தஸ்வாஹாயாமாஸ ஸர்வலோகப்ரியம்வத: ॥ ௬௰ ॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே நாமஸஹஸ்ரஸ்தோத்ரமாஹாத்ம்யே

சதுர்தோऽத்யாய: ஸம்பூர்ண: ॥

நான்காவது அத்தியாயம்

அங்கமும் நான்மறையும் அருள்செய் தழகார்ந்த அஞ்சொல்
மங்கையோர் கூறுடையான் மறையோன் உறைகோயில்
செங்கயல் நின்றுகளுஞ் செறுவில்திகழ் கின்றசோதிப்
பங்கயம் நின்றலரும் வயல்சூழ்ந்த பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகின்றார்.

கேளுங்கள் பக்தியால் பரவசமான முனிசிரோமணிகளே! மறுபடியும் உங்களுக்கு தீர்த்தத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன், புண்ய தீர்த்தத்தை அவமதிப்பவர்களுக்கு மென்மேல் துக்கமே உண்டாகும், வெகுமானிப்பவர்களுக்கோ வென்றால் மென்மேலும் சிறப்பேர்ப்படும்.

அந்தத் தலத்தில் பசுதீர்த்தம் ருத்திர தீர்த்தம், பிரம்ம தீர்த்தமென்று மூன்று புண்யதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அது விஷயத்தில் பாபக் கூட்டங்களை அடியோடு அழிக்கும் ஒரு சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்:—பாதாள க்ஷேத்திரத்தில் விபூதி தரித்து ருத்ராக்ஷம் பூண்டு சிவபூஜையில் மிகுந்த சிரத்தையுடன் கூடிய சுகலர் என்ற ஒரு மாமுனிவன் தீர்த்த ஸ்நானத்தில் பக்தியுற்று பேரறிவுபெற்று எப்பொழுதும் நாகநாயகனை தரிசித்துக்கொண்டு வசித்தார். ஒரு சமயம் அவர் மனைக்கு சோமசர்மா வென்கிற பேருடையவரும் குபேரனுக்கு சமமான தனத்தை அடைந்தவருமான அவருடைய சகோதரியின் பதியானவர் வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது சுகலர் சோமசர்மாவை நோக்கி, இன்று "சித்திராபௌர்ணமி" இன்று பிர்மோச்சவத்தின் முடிவில் நாகநாதன் பிர்ம்மபுஷ்கரணியை அடைந்து, தீர்த்தம் கொடுக்கப்போகின்றார். ஆகையால் நாமும் ஸ்நானத்திற்கு போவோமென்று சொன்னார். அப்பொழுது தனத்தால் மதங்கொண்ட சோமசர்மா சுகலரை நோக்கி, இப்பூவுல

கில் இதுபோன்ற தீர்த்தங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்நானம் செய்யாவிடில் என்ன ஹானிவரும்? ஸ்நானத்தால் என்ன அதிகப் பயன் கிடைக்கும்? என்று தீர்த்தத்தை அவமதித்துப் பேசி ஸ்நானத்தில் அபிப்பிராயமில்லாதவராக இருந்துவிட்டார். அப்பொழுது சுகலர் மிகுந்த சினங்கொண்டு சகோதரியின் பதியை நோக்கி, "அடே மஹா மூர்க்கா" "தனமதம் கொண்டவனே" உன் முகத்தில் விழித்த எனக்கு மகா பாதகம் ஏற்படும் இது சத்தியம். ஆகையால் வந்தவழியே சீக்கிரம் செல்லென்று சொல்ல சோமசர்மா மைத்துனனுடைய அந்த அவமான வார்த்தையால் அதிகக் கோபங்கொண்டு சுகலரை நோக்கி, "அடே மூடா" தரித்திரசிகாமணியே" "குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கச் சக்தியற்றவனே" "தனம் சம்பாதிக்க வழி தெரியாதவனே" சிவதரிசனம் என்றும், தீர்த்தஸ்நாநம் என்றும், அம்பிகாபதியான சிவனுடைய பூஜையென்றும், ராப்பகல் நினைத்துக்கொண்டு அநேகமாக உபவாசம் செய்துகொண்டு, அங்கம் பூராவும் சாம்பலைப் பூசிக்கொண்டு, விருதம் விருதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு எப்பொழுதும் ஆகாரமற்று உபவாசமே செய்கின்றாய். "அடே ஜடமே" துர்ப்புத்தியே! உன்னைப் போல் என்னையும் சீக்கிரம் செய்வதற்கு விரும்புகிறாய். எனக்கு என்ன குறைவு, இதில் ஸ்நானம் செய்து எனக்கு என்ன கிடைக்கவேண்டும். ஸ்நானம் செய்யாததால் என்ன கெடுதல் ஏற்படப் போகிறது என்று குறைவாகப் பேசிவிட்டு அவிடமிருந்து புறப்பட்டு தனது நகரத்தை அடைந்து, நடந்த விஷயமெல்லாவற்றையும் தனது மனைவியினிடம் தெரிவித்தான். அதைக் கேட்டு மகா பதிவிரதையான அவனுடைய மனைவி தனது பதியை நோக்கி, ஒருபொழுதும் தர்மத்திற்கு குறைவு இல்லவேயில்லை. அதர்மத்திற்கே குறைவு ஏற்படுமென்று உண்மையறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனர். எனது சகோதரரான சுகலர் எப்பொழுதும் தர்மத்தையே கைக்கொண்டவரானபடியால், "மஹா பாக்யவான்" உலகத்தில் எல்லாராலும் பூஜிக்கத்தக்கவர், மஹாதேவனான சிவபெருமானிடம் சிறந்த பக்தியுள்ளவர். நல்ல ஆசாரத்தைக் கைவிடாதவர், அவர் ஒருவருக்கும் நிந்திக்கத்தக்கவரன்று என்கிற இது விஷயத்தைத் தங்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்திரீகளுக்கு பதியல்லவா தெய்வம்,

ஆகையால் சிக்ஷிக்கிறேனென்று நினைக்கக்கூடாது, என்று சொல்லிவிட்டுப் பதியின் ஹிதத்தை விரும்பி சிவபெருமானை யும், சிவபக்த சிகாமணியான சுகலரையும் தியானம் செய்து கொண்டு மௌனமாக யிருந்தாள். பிறகு சிலநாள் சென்றவுடன் புண்ணிய தீர்த்தத்தினுடையவும், சிவபக்தருடையவும் அவமா னத்தால் அந்த சோமசர்மாவினுடைய தனம் பூராவும் நசித்து விட்டது. பலவிதமான ரோகமும் நேரிட்டது. பிச்சையெடுத்து வயிறை நிரைத்துக்கொண்டு சோமசர்மா பத்னியுடனும், புத் திரர்களுடனும் ஊர்ஊராய்த் திரிந்து திண்டாடினான். இவ்விதம் வெகுகாலம் சென்ற பிறகு எல்லோருக்கும் நல்லவரான சுகலர் தனது சகோதரியின் பதிக்கும், சகோதரிக்கும் அவள் குழந் தைகளுக்கும் இல்லாமையால் உண்டான துக்கத்தைக் கேட்டு, பிரும்மதீர்த்தத்தின் மஹிமையை மனத்தில் சிந்தித்து "அந்தோ" பிரும்மதீர்த்தத்தை அவமதித்ததால் மிக்க பெரிதான துக்கம் நேரிட்டது. குபேரனுக்குச் சரியான சோமசர்மனும்கூட மிக்க தரித்திரனாகி, துக்கத்தை அனுபவிக்கின்றான். "அஹோ கஷ் டம்" பதிவிரதா சிகாமணியான நமது சகோதரியையும் அவள் குழந்தைகளையும், நாம் அவசியம் ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று நிச்சி யித்து,கலசத்தில் பிரமபுஷ்கரணி ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சோமசர்மாவின் வீடு அடைந்து, அவிடத்தில் பசியால் வருந்தி, ரோகத்தால் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கும், சோமசர்மா, அவள் பத்னி, குழந்தைகள், எல்லோரையும் கண்டார். அப்பொழுது சுலகரைக் கண்டு சோமசர்மா, சிரமப்பட்டு எழுந்துநின்று அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, அழுதுகொண்டு தனது துக்கங்களை அவ ரிடம் தெரிவித்தார். அப்பொழுது மிக்க இரக்கமுள்ள சுகலர், ஹே, பாதாளேசுவரா, ஹே நீலகண்டா, ஹே பார்வதீநாதா, என்று வாய்விட்டு உச்சரித்து தத்வத்தை அறிந்த அவர், தனது சோதரி, குழந்தைகள், அவள் பதி எல்லோரையும் கலச ஜலத் தால் ப்ரோக்ஷித்து, இல்லாமையை நாசம் செய்வதும், எல்லா மங்களங்களையும் விருத்திசெய்வதும், ரோகங்களை நிவிருத்தி

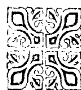
செய்வதும் சுகத்தை அளிப்பதுமான அந்த ஜலத்தை உள்ளே அருந்தும்படி ப்ராசனம் செய்வித்தார். அவர்கள் யாவரும், அவர் ப்ரோக்ஷித்த ஜலத்தை தலைவணங்கி கிரகித்து, சிரத்தையோடு உள்ளே ப்ராசனம் செய்ய, அவர்களுடைய ரோகங்கள் நீங்கி பாபங்கள் துலைந்து, நல்ல சித்த சுத்தியை யடைந்து, சொற்பகாலத்திற்குள் முன்போல் சம்பன்னர்களாய்விட்டார்கள். அப்பொழுது சோமசர்மா, சுகலரை வணங்கி, தாங்கள் எனக்கு சுயமே குரு, தங்களுடைய வார்த்தையை மீறி இந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்தேன். தயாளுவான தங்களால் கஷ்டத்திலிருந்தும் பாபத்திலிருந்தும் கரையேற்றப்பட்டேன். ஞாதிகளால் பலாத்காரமாகவும், திருடர்களால் திருடியும் அபகரிக்கப்பட்ட எனது சம்பத்துப் பூராவும் மறுபடியும் வந்து சேர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, சுகலருடைய ஆக்ஞையின்பேரில் தனது புத்ரர்களை தனது கிருகத்தில் வசிக்கச் செய்துவிட்டு, மனைவியின்கூட பாமணிக்ஷேத்திர மடைந்து, சிறந்த பக்தியுடன் எல்லா தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்செய்து, விசேஷமாக பிரும்மதீர்த்தத்தின் கரையில் பலவித தானங்கள் கொடுத்து, எப்பொழுதும் நாகநாதனை மனதில் த்யானம் செய்துகொண்டு மேன்மேலும் மனதில் ஒழிவு அடைந்து, சரீரயாத்திரையின் முடிவில், பதிவிருதையான தனது பத்னியுடன்கூடவே, சிவலோகம் சேர்ந்தார் என்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச க்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில்

நான்காவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌹𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍇𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾 ।
𑌨𑌿𑌜𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌹𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁𑌵𑌾𑌦𑌪𑍇 । ௨ ॥

𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌜𑍍𑌜𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌾𑌪𑌨𑍀 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌨 𑌚 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌰𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌂𑌬𑌮𑌾𑌨𑌸𑌹𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍀𑌦𑍇𑌤𑌸𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌮𑌂𑌯𑌿𑌹𑌿𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌨𑌿𑌕𑌰𑍈𑌃 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑍈𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌜𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌽𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 ॥ ௭ ॥

𑌷𑌡𑍍𑌰𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸𑌕𑌲𑌰𑍍𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃
[𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌨𑍁𑌲𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋𑌦𑌸𑍂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌽𑌨𑌘𑌵𑌨𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌂𑌸𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑌂𑌦𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௦ ॥

𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰 𑌶𑍀𑌲𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 ।
𑌯𑍇𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌵𑌷𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌯𑌹𑌾 ॥ ௧௧ ॥

𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌯𑌜𑍀𑌵𑌤𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌸𑌸𑍍𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌯𑌸𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥

ஹ்ருதயஸ்த்யாம்பஜாதித்தா ஶிம்ஹாஸநபீடஸம்ஸ்திதா: ।
பவ:ஸ்தநாங்குரேணைவ லேநாபூர்த்தஜவல்லயம் ॥ கங ॥
பயாம்ஸியேநாஸ்ஸபூர்ணி ஶிவஶிம்ஹிவிவீஶ்வரோ ।
த்வாயஸீவாரீணி ஸாவஸ்ரீதாஸாவிஸ்வராம் ॥ கச ॥
ஶிரோஹஜித்ஹபாமேதஜே ஶிம்ஹம்வஸ்த்ரிவல்லகம் ।
ஷவம்வர்ஷாணிவக்ஷாஸி ஹதாந்யாஸந்க்ஷேணாயயா ॥ கரு ॥
தடாதவயஸாதேநஸாவ்ரீத ஸாரஹேஸ்ரிவ: ।
த்வைாஹஶிஶிதாக்ஷா ஸ்ாநநாஜாந்யஜஸபுயக ॥ கசா ॥
தடாதயேநஸ்ஸேஷா டெவெஸ்ஸிநஸ்வாணுயா ।
ஸ்வயோயாஶிஹ்நாநி ஜ்யஷ்வாஹ்யஷ்தநீராஹா ॥ கஎ ॥
நாஹஶிம்ஹஸ்யஶீஶெஸாந்யவஸஞ்ஜம்த்ரஶேவா: ।
ஹ்யஶம்ப்ரஸணோஹஹவாநு காடேயேநாஸ்வயபுயா ॥ கஅ ॥
வ்யஷஜாத்புண்டீராரஶ ஸ்க்யதாவ்யஸ்ஹோஶியா ।
க்ருவிராவீஸ்நஹாடெவ ஸ்ராரஹேவாரதஸ்டா ॥ ககூ ॥
ஶ்யஹடம்கவராஹீதி விஶஸக்காரவஞ்வ: ।
பநிணேபுநவ்ரதிரோகார: ஸ்ரீகண்டஸ்ஶிஶேவார: ॥ உ௦ ॥
ஶாஜுநிஶஶபுவஸநா ஹோஹீம்த்ரஶ்ணீகாம்பஶ: ।
ஜ்ஹணாஜக்ஷிணேஹாஹ வாஶோஹவிஷ்ணநா ॥ உக ॥
ஸெவ்யடாநக்ஷ்யவாஶிநிதிபு: ப்ரடேயேஸ்ஶராஜ்ரணே: ।
ஜிவிஜாதாஹயோநஜாஜுஹாஹபுஞபுகிஞரா: ॥ உஉ ॥
நந்யதாஸ்ஸாவ்ஸ்ஸம்வா: பாஷாணிவவ்யஷாவபுநா: ।
வவளவாயாஸ்ஸவலஸபு: ப்ரஸெஜாஸ்ஸிஶேராஜஶ ॥ உங ॥
ஜெவாஸ்ஸஷயஜெஸ்ஸவ தாஷாவாவாரஜெஸ்வரம் ।
காஶேயநாஸ்ஸஶீக்ஷ்ய ஜெவஜெவஶாஶாவதிம் ॥ உச ॥
ப்ரஹ்யஷரோராஹக்த்யாஶ்யா நிஷ்தரப்ரவணேக்ஷணா ।
ஆநதாப்ரவஸித்துஞா கிம்ஶிஜாஜ்யதவாஶயி: ॥ உரு ॥
ஹரோரவஞுகாவபூணா ஸ்ப்ரவஸ்க்ஷீரவயோயா ।
வாதாஜநஹரீநாயஶ்ஸளஷீத்ரஶ்யாஹிரா ॥ உசா ॥

நாம நாமஶ்ஹோைவ ஹக்தா நாஸேயவ்ருஷ |
ஸாயாவத்ரீவதேதாஹ்யஜொர்த்ய த்யாஜயாவ்யா|| ௨௭||
ஐதிஷ்யாதாஹோைவ ஶ்ருணுதாக்ஷ்ரிவளகஸாஷ |
ஜஷீணாஞாப்ரவீரெஜநா ஜெவமஹ்ரீரயாமிரா || ௨௮||
வரம்வ்ருணீஷ்வஹந்ருதே வரதொஹாஜிஹாமத: |
தவக்ஷீரேணத்ருத்தொர்ஷி த்ருத்தாஸ்வாஸ்லூைவதா:|| ௨௯||
தவஷிஷ்டேந ஊஷ்டேநாஷ்டாவிதயம்வஸாஙரா |
க்ஷஸக்ஷீராதகாவெஸீ ஸம மரே௯ஷிந்யாஹாவஹெ|| ௩௦||
ஸக்ருஸயெஷ்டாக்ஷிதேஷாம் ஷிதஸஸாயாஜ்யம்காரஷிதஷ|
ஐதிஶம்ஹோவ்யுவஶ்ருக்ஷா ஸரஹிஷ்ராம்பஜிஷ்யவீக|| ௩௧||
ஊஶுநாத்தவமளஸீஶ க்ருதாயுராஷி க்ருவாநியெ |
ஷீணாநெதவதாநாஞு ஶ்ருதீநாஷெவிஜயஹஷ|| ௩௨||
விஷிதெஞ்யாயொமிஷிநிருத்ய ஞிமருணா:வ்யக்ருதெத:வர:|
ஜெஷிஹெஸஞதிம் ஶம்ஹோ வராஹுராஹம்யஜிவ்யஹோ|| ௩௩||
தஜொவாவஶிவொயெநா ஜெஷெவ்ஶயுராணிஸஞதெ |
ஸஞதிஷ்த்ரியாஜத்தா வ தக்ஷு:கந்யகாஷ்டதெ || ௩௪||
ஸஞத்யாகாஜெயெநாதெ ஜொகாரக்ஷாஹவிஷ்யதி |
நதிநீகவிஜாெவெவ ரோஷிணீஸரஹிஷ்டதா: || ௩௫||
கந்யகாஜொகவாஜாநாம் வ்ருஷிஶாஜியயெவ்லிதஷ|
கூஉம்ஶ்யா:வெஶவஸ்லெரு யாமயொம்ருாஹவஞிஷ|| ௩௬||
ஸஜாஸ்லூஷிஷாேஜ்வ ஷவீம்ஷீஹஹவஞதெ |
கூஸெவ்யாெந்தவ்ருஷெயாநம் தெநாஹம்வ்ருஷவாஹந:|| ௩௭||
வஶஞிநாஞாவநெநாஷி நஹவிஷ்யதிவெஜநா |
வ்ருதிெஜுவஞுமவ்யந தவநித்யம் ஹவிஷ்யதி|| ௩௮||
கூத்ஸம்மாஸக்ஷவ்யக்ஷாணாம் ஸவுஜாத்ருகூஸ்வாஹ |
ஸஷ்டிஞாஜெணரஸ்ய ஸம்வஉஷஜுகஹாவநா || ௩௯||
வாதாஉக்ஷேத்ரதீயெஜுஷ வஷித்ராவஷிநிஜ்ஜநாஸ |
ஸயாதயாரோஹஞியாத்தவயஸாகஜஶாணஜுவ:|| ௪௦||

ஶ்ருயீ காலேऽபி வா நித்யம் ஸம்யக்ஸ்வர்யபூர்ணிமாதிநவஸு |
க்ருஷ்ணபக்ஷநராணாம் விஶேஷம் ப்ரோக்தவானஹம் || ௪௧ ||

காலேயனாம ஸமாசாரே ஸம்ஸாரோத்தரணம் ப்ரியம் |
அநர்கம் ஸுஸ்தவம் ஶ்ராவயேத் யோ நர: || ௪௨ ||

த்ரிவிதம் தேவதாவாக்யம் ஸர்வதோபாதிதம் ஸதா |
ஶ்ரவணாத்ஸர்வபாபேப்யோ முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: || ௪௩ ||

ஸம்க்ருத்யா ஸர்வபாபேப்ய: முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: |
ஸர்வகாமானவாப்நோதி ஸர்வஸித்திமவாப்நுயாத் || ௪௪ ||

தேவதேவஸ்ய ஶம்போஸ்து மாஹாத்ம்யம் ஸம்ஶய: |
ஶ்ரவணாதேவ தீர்த்தானாம் பலம் ப்ராப்னோதி ஸம்யக் || ௪௫ ||

க்ருத்வா யஸ்து நர: பாபான் ஸர்வபாபைஶ்ச முச்யதே |
மாஹாத்ம்யம் ஶ்ருத்வா தீர்த்தஸ்ய புண்யம் லபேத || ௪௬ ||

இதி ஸம்வாதரூபம் காலேயனாமஸ்துதம் |
ஸர்வதேவஸ்துதம் ஸர்வமுக்திப்ரதாயினீம் || ௪௭ ||

தேவதேவஸ்ய ஶம்போஸ்து மாஹாத்ம்யம் ஶ்ருணுதே |
ஸர்வதீர்த்தபலம் ப்ராப்ய ஸர்வஸித்திமவாப்னுதே || ௪௮ ||

ஶ்ரோதா ச வக்தா ச ஸதா ஶிவலோகே வஸேத்ஸதா |
இஹலோகே ஸுகம் ப்ராப்ய பரலோகே ஸுகம் லபேத் || ௪௯ ||

நாம நாம்ன: ஸ்துதிம் காலேயனாமக்ருதம் ஶுபம் |
ஸர்வதீர்த்தம் ஸர்வதீர்த்தஸ்ய ஸம்ஸ்நானம் ததைவ ச || ௫௦ ||

அதிபாவனம் ஸ்தோத்ரம் ஸர்வபாபஹரம் ஶுபம் |
ஸர்வதீர்த்தபலம் ப்ராப்ய ஶிவலோகே மஹீயதே || ௫௧ ||

ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரவைபவவர்ணனே

ஶ்ரீநாகேஶக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ஷட்த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ஸம்பூர்ண:.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

பேய்பலவுந் நிலவப் பெருங்கா டரங்காக வுன்னி நின்று
தீயோடு மான்மறியு மழுவுந் திகழ்வித்துத்
தேய்பிறையும் மரவும் பொலிகொன்றைச் சடைதன்மேற்சேரப்
பாய்புனலு முடையா னுறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகிறார்.

முனிவர்களே! மறுபடியு முங்களுக்கு மிக்கச் சிறந்ததான நாகேசபுரத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லப்போகின்றேன், அதைக்கேட்டமாத்திரத்திலேயே சகல சம்பத்துக்களு முண்டாகும்.

அதெவ்விதமென்றால், ஸ்கல்பத்தில் அமிருத மதனத்திலுண்டான காமதேனுவானது கல்பக விருக்ஷங்களோடும் சிந்தாமணியோடும் கூட நாகக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அங்குள்ள அக்கினி தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் விதிப்படி நீராடி நாகநாத மஹாலிங்கத்தைக் கண்குளிர தெரிசித்து பஞ்சகவ்யத்தாலும் பஞ்சாமிருதத்தாலும் தனது க்ஷீரத்தாலும் அபிஷேகம் செய்து கற்பகவிருக்ஷங்களால் அளிக்கப்பட்ட ஆடை ஆபரணம் சந்தணம் புஷ்பாஹாரம் முதலியவைகளால் அலங்கரித்து மலர்களால் அர்ச்சித்து சுத்தான்னம் சித்திரான்னம் பக்ஷயம் போஜ்யங்களை நிவேதனம் செய்து தாம்பூலம்கொடுத்து முக்கண்ணனை நாகநாதனுக்குக் கர்ப்பூர தீபங்காட்டி கங்காதரனை ஈசனுடைய சிரத்தில் சிந்தாமணி ரத்தினத்தைச் சாத்திப் பாற்கடலின் புத்திரியும் மார்த்தண்டனெனும் விருஷபத்தின் பத்தினியுமான காமதேனு ஆஹாரத்தை வெறுத்து நல்ல ஆசாரத்துடன் அக்னிகளின் மத்தியிலிருந்துகொண்டு நான்கு வருஷங்கள் தவம் புரிந்தது. இவ்விதம் ஒவ்வொருநாளும் நான்கு தடவைத் தனது மடியிலிருந்து தானாகப் பெருகும் க்ஷீரதாரையினால் நாகநாதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து வருங்கால் ஓருஸமயம் லிங்கரூபியான மஹேசுவரன் காமதேனுவினுடைய

நான்கு ஸ்தனங்களையும் நாக்கை நீட்டிக் கன்றுக்குட்டிபோல் ஒவ்வொன்றாக, ஊட்டினார். இவ்விதம் நான்குவருஷம் நடந்து வந்தன, பிறகு ஒருஸமயம் நாகநாதன் பசுவின் பால்குடித்து திருப்தியடைந்து காமதேனுவை நோக்கி, போதும், போதும் திருப்தி யடைந்துவிட்டேன் இனிஎன்றால் இப்பாலருந்த முடியாதென்று சொல்லிவிட்டு தனது ஐந்து முகங்களையும் காண்பிக்க அதைக்கண்ட தேனு அந்த முகங்களில் தனது முலைக்காம்புகள் பதிந்திருப்பதைக் கண்டு மனமகிழ்ந்து மயிர் சிலிர்த்து கன்றைக் கண்டதுபோல் கரைந்து லிங்கத்தின் பக்கத்திலேயே வஸித்துக்கொண்டிருக்கையில், அதின் பூஜையினால் மிக்கச் சந்தோஷத்தை அடைந்த பகவான் சந்திரகலாதரன் காமதேனுவுக் கனுக்கிரகம் செய்யக் கருதி, சிரத்தில் தரித்திருக்கும் பிரமனது, மண்டையோடே மாணிக்கக் கிரீடமாகி மதியுடன் விளங்கிடவும், வாசுகியும் தட்சகனும் தோளளவு நீண்டிருக்கும் குழைக்காதுக் குண்டலமாய், தொங்கி யசைந்தாடிடவும், படிகப் பலகையொக்கும் படர்ந்த திருநெற்றியிலே, ஸத்துவம் முதலான முக்குணங்கள் நீறாகி புண்ட்ரங்கள் மூன்றாகப் பதிந்து மிகத் தெரிந்திடவும், காமன் கணைபோன்ற புருவங்கள் மத்தியிலே, காலக்கனல்கண்ணே கஸ்தூரிப் பொட்டாகி, முககமலத்தமர் கறுத்த வண்டெனவே தோன்றிடவும், வெளுத்த திருமேனியிலே கனத்திருக்கும் கழுத்துதனில் பழுத்த நாவல்கனிபோல் கறுத்திருக்கும் காளகூடம், கெதியற்றுக் கொதியடக்கி குளிர்ந்து கொண்டிருந்திடவும், பூபாரந் தரித்திருக்கும் பாமணியே பூணூலாய், விரிவான திருமார்பில் வலமாகத் தொங்கிடவும், கார்மேகம்போல் கறுத்த கரிமுகாசுரன் தோலே கனகபீதாம்பரமாய், இடைதனிலே இலங்கிடவும், மாமந்திரங்களேழு கோடிகளும் தவம்புரிந்து, குடுகுடுக்கு முடுக்காகிக் கரகமலந் தங்கிடவும், தண்டகாவனமுறையும் தவசிகளின் கொடுவேள்விக் கனல் மழுவும் முனைமழுங்கி யடுத்தகர மமர்ந்திடவும், ஆங்காங்கு ஆர்பரிக்கும், ஆகமங்க ளனைவற்றும் நாதச் சிலம்பாகி பாதத்தி லொலித்திடவும், மால்தேடிக் காணாத மலரடியைக் காணவெண்ணி நான்மறையே பாதுகையாய் பொற்பாதம் புகுந்திடவும், அமைந்த திருமேனியிலே அமரமிருதவல்லியுடன், மார்த்தண்ட விடை முதுகில் மணிமஞ்சம் மேலிருந்து கஜமுகனும் ஷண்முகனும்

கண்ணெதிரே விலகி நிற்க, மாலும் மறையோனும் பக்கத்தில் பணிந்து நிற்க, பிரமதகணம் பலகோடி பாக்கெங்கும் சூழ்ந்திருக்க, ஆதித்தியன் வெண்கொத்துக் குடைபிடிக்க, வாயு வெண்சாமரம் போட, அஷ்டநாகங்களு மெட்டுத் திக்கில் நின்று, விரிந்த படங்களை பரந்த விசரிகளாக வீச, மாமுனிவர் மறையோத தவசிகள் தியானிக்க, தேவதுந்துபி முழங்க, கின்னரர் கானம் செய்ய, கெந்தருவர் பாட, நாரதர் யாழ்மீட்ட, தேவதாசிகள் நடிக்க, தேவர்கோன் வாள் பரிசை வகித்து முன்னிற்க, அமரர்கள் அசுரர்கள் முதலிய அனைவர்களும் அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயக, அமிருதேசாவென்று அலரிக்கொண்டு குறுக்கே ஓட, அதைக் கண்டு, நந்திகேசன் இடக்கையில் பிரம்புகொண்டு வலக்கையால் வாய்மூடி ஜாடைசெய்து ஆங்காங்கு சென்று அடங்கச் செய்ய, இவ்விதமாகந்தகரமான திருக்கோலத்தோடு காமதேனுவின்கண் முன்தோன்றி நின்றார்.

அப்பொழுது காமதேனு, சரத்கால பூரணசந்திரன்போல் திவ்ய மங்களரூபியாய், அபயமும் வரமுமளிக்கும் கைகள்காட்டி தனது கண்முன்னே தோன்றி நிற்கும் அமிருதேசனை கண் குளிரத் தெரிசித்து அங்கம் புளகித்து உடல்கள் பூரித்து, ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து, மெய்மறந்து பக்தியால் கண் காது அசையாமல் பார்த்து பார்த்துப் பரவசமாகி, ஆனந்த மடங்காமல், இளங்கன்றைப் பிரிந்து தெய்வவசத்தால் மறுபடி கண்டதுபோல் வாலைத் தூக்கி வளைத்துக் குதித்து, ஹம்மா-ஹம்மாவென்று கரைந்து, ஈசனருளா லடங்கி வணங்கி வலம் வந்து நின்றுகொண்டு, ஓ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயக, தேவதேவ, மஹாதேவ, சம்போ, சங்கர, கருணாகர, நீலகண்ட, ஸாம்ப, சந்திரகலாதர, கங்காதர, முக்கண்ண, மூலகாரணமே பாதாளநகர் வாழும் பாமணிச் செல்வமே, பசுபதியே என் பாச மறுத்திடுவா யமிருதேசாவென்று பலவாறாய் துதித்து நிற்க, அப்பொழுது ஜகதீசன் தேவர்களும் முனிவர்களும் கேட்க மேக

சப்தம்போல் கம்பீரமான சப்தத்துடன் சொல்லுகின்றார், கன்றுக்குச் கரைந்துருகி தானாக மடிசுரக்கிப் பால் பெருகி பசிதீரப் பாலளிக்கும் பசுவின் குலம்போல, அண்டமொரு பிண்டமாக அருந்திடு மென்பசியை, முகம் வளைத்து முகர்ந்து நக்கி மடிசுரக்கிப் பாலளித்து அன்னைபோல் அமர்த்திட்ட தேனுவே சொல்வதைக் கேள், உனக்கு வரமளிக்க வந்திருக்கின்றேன். வேண்டும் வரங்களை வேண்டிக்கொள், நீ எனக்களித்த க்ஷீரத்தாலும் பூஜையாலும் உலகம் பூராவும் திருப்தியடைந்துவிட்டது, உனது க்ஷீரத்தின் பெருக்கினாலுண்டான, இந்தப் பாலாற்றின் சங்கமத்தில் ஒரேதடவை நீராடியவர்களுக்குக் கைவல்லியம் கைகூடுமென்று மொழிய, அதைக் கேட்ட காமதேனு, நாகேசனை நோக்கி, ஓ கௌரீகாந்த, கருணைக்கடலே வேதங்களாலும், தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும், யோகிகளாலும் அறியமுடியாத நிற்குணமான பரம்பொருளே, எனது சந்ததி செழிக்க வரமளிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிற்று, அதைக்கேட்டு நாகேசன், ஓ, தேனுவே! உனக்கு அஷ்டைச்வர்யங்களும், உனக்கு அஜம்-மகிழம் கோவெனும் மூன்றுவிதமான சந்ததி யளித்திருக்கின்றேன், அவைகள் யாகங்களில் உபயோகமாகி தேவதைகளுக்கு, திருப்தியளிக்கும், உன் சந்ததியால் உலகமே ரக்ஷிக்கப்படும், உனக்கு நந்தினீ, கபிலை, ரோஹிணீ, சுரபி, எனும் நான்கு கன்னிகைகளுண்டாகி, இந்திரன் முதலிய நான்கு திக்குபாலர்களிட மிருக்கும்படி அளித்திருக்கின்றேன். உன் பதியான மார்த்தண்டவிருஷபத்தை வாஹநமாகஉடையஎனக்கு விருஷபவாஹநனென்று பெயர் விளங்குகின்றது. உன் பஞ்ச கெவ்யத்தால் செய்யப்படும் அபிஷேகம் எனக்கு என்னாளும் பிரியமாயுள்ளது, உனது சம்பந்தத்தால் இந்தக் கல்பகவிருக்ஷங்களுக்கும் சிந்தாமணிக்கும் எப்பொழுதும் எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றையும் அளிக்கும் சக்தியைக் கொடுக்கின்றேன். தைமாதப் பிறப்பின் மறுநாள் நீ பிறந்த தினத்தில் கற்பகவனத்தின் மத்தியில் சிந்தாமணி மயமான கிருகத்தில் வசிப்பவளான உன்னைப் பூஜிப்பவர்க

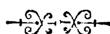
ளுக்கு கோக்களின் ரோகம் நசித்துவிடும், எல்லா ஸம்பத்தும் விருத்தியடையும், மாகமாசத்தில் விசேஷமாக உன்னை யாவரும் பூஜிப்பார்கள், உன்னால் வெட்டப்பட்ட தீர்த்தமானது பசு தீர்த்தமென்று புகழ்ச்சியடைந்து ஒருக்கால் முழுகினமாத்திரத்தில் சகல பாபங்களையும் நாசம்செய்து எல்லாச் சம்பத்தையும் அளிக்குமென்று வரமளித்துவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

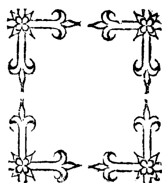
அதுமுதல் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷத்தோடும் சிந்தாமணியோடும் எல்லோர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு அவரவர் வேண்டுவதை அளித்துக்கொண்டு சுகமாகயிருக்கின்றது.

முனிவர்களே! தேனுவாலேற்பட்ட தீர்த்தம் தேனுதீர்த்தமென்றும், பசுதீர்த்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, அதிபரிசுத்தமான பசுதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்பவர்கள் சகல பாபங்களும் நசித்து இகத்தில் சகல போகங்களையும் புஜித்து முடிவில் கைலையை அடைவார்களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச க்ஷேத்ர மாகாத்மியத்தில்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 |
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 || ௧
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌤𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 |
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌿𑌨𑌃 || ௨
𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌟𑍁𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌶𑍈𑌵𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌪𑌾𑌪𑍋𑌪𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌤𑌪𑌾𑌪𑌕𑌮𑍍 || ௩
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌜𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 |
𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃 || ௪
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 |
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌉𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃 || ௫
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌜𑌲𑍇 |
𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 || ௬
𑌵𑍇𑌦𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 |
𑌔𑌪𑌾𑌸𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 || ௭
𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 |
𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀 || ௮
𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌜𑌨𑌃 |
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 || ௯
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 |
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 || ௧௦
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑍇 |
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑌕𑌃 || ௧௧
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍇 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌾 || ௧௨

𑌤𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥ ௧௩ ॥

𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌰𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑍇॥ ௧௪ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑍈।
𑌸𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥ ௧௫ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾॥ ௧௬ ॥

𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 𑌤𑌥𑌾।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍॥ ௧௭ ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌸𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌤𑌿॥ ௧௮ ॥

𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍇॥ ௧௯ ॥

𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃।
𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌵𑌸𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁 𑌦𑌿𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍॥ ௨௦ ॥

𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍀𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌕𑌾𑌹𑌿𑌷𑍇𑌵 𑌨𑌃।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌜𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍋 𑌰𑍋 𑌶𑍀𑌰𑌾𑌯𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃॥ ௨௧ ॥

𑌨𑌵𑌹𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌷𑍇𑌵 𑌨𑌃।
𑌪𑌾𑌜𑌯𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌹𑌾𑌰 𑌕𑍁𑌲𑌸𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌹𑌰𑍇𑌃॥ ௨௨ ॥

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌨𑌾𑌯𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌞𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌕𑌾𑌮𑌾𑌹𑌿𑌷𑍇𑌵 𑌨𑌮𑍍॥ ௨௩ ॥

𑌸𑌳𑌮𑌿𑌕𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑌾𑌰𑍇𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑌾𑌸𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃।
𑌸𑌰𑍇𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾॥ ௨௪ ॥

𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌕𑌾 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌮𑌂𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌪𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍁 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀॥ ௨௫ ॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌜𑌮𑍍।
𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇॥ ௨௬ ॥

[illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑍋 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥ ௨௭ ॥
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌜𑌲𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌤𑌦𑌾𑌨𑌘𑌃 ॥ ௨௮ ॥
𑌕𑍀𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌨𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 ॥
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌮𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥ ௩௦ ॥
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
[illegible] ॥ ௩௧ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௨ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௩ ॥
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
[illegible] ॥ ௩௪ ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 [illegible] ।
𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 ॥ ௩௫ ॥
[illegible] ।
𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥 [illegible] ॥ ௩௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃

ஆருவது அத்தியாயம்

கண்ணமர்நெற்றியினன் கமழ்கொன்றைச் சடைதன்மேல்நின்றும்
விண்ணியல் மாமதியும் உடன்வைத்தவன் விரும்பும்
பெண்ணமர் மேனியினன் பெருங்காட ரங்காகஆடும்
பண்ணியல் பாடலினன் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் மறுபடியும் முனிவர்களை நோக்கி நாகநாதன் வைபவத்தை எல்லோரும் கேளுங்கள், பாதாளேசனை பகவான் எவ்வித மதங்கொண்டவனாயினும் பாதாளபுரத்தில் வசிப்பவனுக்கு முக்தியளிக்கின்ருர். சிரத்தையுடன் இதில் வசிப்பவர்கள் சிவரூபமுடையவர்களே, சூர்யன் உதிக்குமுன் விபூதிபூசி ருத்திர புஷ்கரணியில் இடுப்பளவு ஜலத்திலிருந்து ஸ்ரீருத்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்பவனுடைய பிரம்மஹத்தி முதலிய பாபங்களுங்கூட உடனே நசித்துவிடுகின்றன. மஹாபாதகமும் உபபாதகங்களைச் செய்தவனும், வேதமோதாமலும், தனது ஜாதிக்குரிய ஆசாரமும்,ஸந்தியாவந்தனம்,ஔபாஸநம், பஞ்சயக்ஞம்,தேவபூஜைகளு மற்றவனும்கூட தீர்த்தத்தின்வைபவத்தால்விடுபடுகிருன்.தாய்தந்தைகளைத் திண்டாடவிட்டு பெரிய பாத்திரத்தில் வயிறுநிரம்ப உண்பவனும்,என்ளுளும் பிறர் வீட்டிலும் சிராத்தத்திலும் வயிறு வளர்ப்பவனும் குருவின் வார்த்தையை மீறினவனும், நீறு பூசி ருத்திராக்ஷம் பூண்டு பஞ்சாக்ஷரம் ஜபிக்காமல் கொடிய பாபங்களைச் செய்த இழிவான மனிதனுங்கூட இந்த தீர்த்த மகிமையால் விடுபடுகிருன். ருத்திர புஷ்கரணியில் ஸ்நாநம் செய்து விபூதிபூசி, ருத்ராக்ஷம் பூண்டு, ஆயிரத்தெட்டோ, நூற்றெட்டோ, அல்லது இருபத்தெட்டோ ஆவிருத்தி சிரத்தையுடன் தக்ஷிணமூர்த்தியின் சன்னதியில் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தவன் சிவஸாரூப்யத்தை அடைவானென்பதில் ஐயமில்லை. இந்த ருத்திர புஷ்கரணியின் கரையில் நவதானியம், சந்தணம், தாம்பூலமளிப்பவன், தனது குலத்தோர்களை கரையேற்றி, தானும் சிவலோகம் சென்று ஈசனல் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கப்பெற்று கைவல்யத்தை யடைகின்ருன். இதில் சிராத்தஞ் செய்தவனுடைய பிதிருக்கள் அழிவில்லாத பதத்தை அடைகின்றனர். கைலையை அடையவேண்டுமென்ருல் தீர்த்தத்துடன்கூட ஆலயத்தை பிரதக்ஷணம்செய்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

தனுர்மாஸத்தில் இந்த தீர்த்தத்தில் உதயத்திற்கு முன்னதாகவே வேத மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்து அமிருதவல்லியுடன் கூடிய நாகநாதனுக்கும், சிருங்கார தாண்டவனென்கிற நடராஜனுக்கும், தைலம், தயிர், பால் பஞ்சாமிருதம், சந்தனம், சுத்தஜலம் முதலியவைகளால் அபிஷேகம் செய்வித்து, கல்ஹார புஷ்பங்களால் பூஜித்து முத்கான்னம் முதலியவற்றை நிவேதனம் செய்து தொழுதவன் துன்பமற்று வாழ்ந்து முடிவில் முக்தியடைவான். சிவராத்திரியில் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஆகாரம் நித்திரையில்லாமல் ஒவ்வொரு யாமத்திலும் இவ்விதம் பூஜித்து அர்க்கியமளித்து புராணத்தைப் படித்துக்கொண்டு சிவசன்னிதியில் வசித்திருந்து விடிந்தபிறகு பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்த மகானுபாவன் சிவஸ்வரூபத்திலேயே லயத்தை யடைவான். ஆஸ்திகர்களே, அதிக வார்த்தையினால் என்ன பயன்? புழுக்களோ பக்ஷிகளோ, பசுக்களோ, பாம்புகளோ, யக்ஷர்களோ, கெந்தருவர்களோ, மனிதர்களோ, எவ்வகை ஜந்துவாயினும் இந்த ருத்திர தீர்த்தத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்த மாத்திரத்திலேயே முக்தியை அடைந்துவிடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்விதம் இதன் மகிமையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றேன், கேட்டவர்களுக்கு கட்டாயமாய் முக்தி கைகூடும். இதில் மரிப்பவர்கள் வலதுகாதில் ஈசன் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றார். இந்த க்ஷேத்திரம் ஐந்து கூப்பாடு தூர மளவுள்ளது, ஓ இருபிறப்போர்களே! இதில் ஈசான்ய திக்கில் ரிஷிபுரமும், வாயு திக்கில் புஷ்பவனமும், அக்னி திக்கில் சேஷனால் பூஜிக்கப்பட்ட நீலகண்டேசுவரமும், கைலாஸேசுவரமும், நிருருதி திக்கில் அருணசலேசுவரமும் இருக்கின்றன. மத்தியில் நடுநாயகம்போல் நாகநாயகன் விளங்குகின்றார், நாகலிங்கத்திற்கு மேல்புரம் ருத்திர தீர்த்தமும், தென்புரம் தேனு தீர்த்தமும், சன்னிதியில் பிரம்மதீர்த்தமும் இருக்கின்றன. இந்த நாகபுரம் யோகிகள் வசிக்க யோக்கியமான ஸ்தலம். வேதியர்களே அதிக வார்த்தையேன், விமான மத்தியில் விளங்கும் நாகலிங்கத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்தவனுங்கூட முக்தியடைவானென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌶𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤 ॥ ௩ ॥

𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 ।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌤𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌦𑌧𑍀𑌚𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 ॥ ௯ ॥

𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௧௦ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ।
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 ॥ ௧௩ ॥

𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌜𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣
𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 । ௧௬ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ॥ ௧௭ ॥
𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 ॥ ௧௮ ॥
𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌨𑍀𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍈𑌃 ॥ ௧௯ ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃,

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑌨𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌪𑌾𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௨ ॥
𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑌰𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍇𑌶 𑌪𑌾𑌵𑌾𑌪𑌹𑍇 ॥ ௩ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௪॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௫॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௬॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௭॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௮॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௯॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௰॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௨॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௩॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௪॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௫॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௬॥

𑌨𑌟𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

விண்டலர்மத்தமொடு மிளிரும் இளநாகம் வன்னிதிகழ்
வண்டலர்கொன்றைநகு மகிபுல்குவார்சடையான்
விண்டவர்தம்புரம்மூன் றெரிசெய்துரை வேதநான்கும் அவை
பண்டிசை பாடலினான் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சௌநகாதிகளை நோக்கி, ஓ சிவனடியார்களில் சிறந்தவர்களான சௌநகாதி முனிவர்களே! மறுபடியும் உங்களுக்குப் பாதாள க்ஷேத்திரத்தின் பெருமையைப் புகலுகின்றேன், ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள், என்னவென்றால், முன்னொரு ஸமயம், தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் மிக்க நெருக்கமான யுத்தம் நேரிட்டு பலசாலிகளான அசுரர்களால் தேவேந்திரன் அடித்து துரத்தப்பட்டோடுவதை முசுகுந்த சக்கிரவர்த்திகண்டு, உடனே ரதமேறி வில்லைவளைத்து நாணேற்றி, கணைகளை கும்பல் கும்பலாக வாரி இரைத்துக்கொண்டு அசுரசேனையினுட் புகுந்து, சிலர்கள் தலைகளைக்கொய்தும், மற்றவர்களில் தோளும் துடையுமறுந்தவர்களும் மூக்கறுந்து கண்கள் தெரித்தவர்களும், மார்புபிளந்தவர்களும், வயற்கிழிந்தவர்களும், பாதம் பிரண்டவர்களும் பலர்கள் பதுங்கி ஓடினவர்களுமாகவும், சின்னாபின்னமாகச் செய்ய, அதைக்கண்டு அமரர்கோன் அடங்காத ஆனந்தம்கொண்டு, சத்துருவென்கிற சப்தமேயில்லாமலும், தருமந்தவராமலும், நீதி வழுவாமலும் பாருலகம் பூராவுமரசு செலுத்திவரும் முசுகுந்த மஹீபதியை, ஐராவதமேறி, அமராவதியை வலம்வரச் செய்து, ஸுதர்மையெனு மரசாணி மண்டபத்தில், அமரர்கள் தர்பாரில் தனதர்த்தாஸநமளித்து அருமையாயுபசரிக்குந் தருணத்தில், நந்தனவனக் காவலாளி விரைவுடனோடிவந்து, அருமணமும், அமிருதத்திலும் அதிகச் சுவையுளதுமான ஒரு அபூர்வமான (கோஸ்தநீகுச்சம்) மிந்திரிப்பழக்கொத்தை அமரேசன் முன்வைத்தான், மிக்க அரிதான அதைக்கண்டு அமரபதி கையாலெடுத்து நரபதியின் கையில் கொடுத்து பூவுலகம்போக அனுப்பிவித்தான். அப்பொழுது முசுகுந்தன் அருமையான அப்பழக்கொத்தை கிரகித்துக்கொண்டு பூவுலகம்வந்து இது தியாகேசனுக்கே அர்கமென்றெண்ணி கமலாலய மடைந்து தியாகேசனுக்கு நிவேதனம்

செய்ய ஸன்னிதியில் வந்தபொழுது ஓ அரசனே இப்பொழுது பாதாள க்ஷேத்திரத்தில் நாகேசனுக்கு பிரம்மோத்ஸவம் நடக்கின்றது, தியாகேசன் முதலிய ஈசுவரனுடைய சகலமூர்த்திகளும் இச்சமயம் அவ்விடத்தில் விசேஷமாக ஸான்னித்தியத்துடனிருப்பதால் அவ்விடம் சென்று நிவேதனம் செய்யென்று அசரீரி ஒன்றுண்டாகவே அதைக்கேட்டு முசுகுந்தனுடனே நாகபுரம் வந்து தியாகேசமூர்த்தியை தெரிசித்து நிவேதனம் செய்வதற்காக ஆதரவுடன் பழக்கொத்தை சன்னிதானத்தில் வைக்க அழகும் மணமுமுள்ள பழக்கொத்தை அம்பிகையின் மடியிலமர்ந்திருக்கும் குழந்தை குமரன் பார்த்து அருந்தவேண்டுமென்கிற ஆவல் கொண்டு எடுப்பதற்காக கையைநீட்டினார், அதைக்கண்டு அம்பிகை அப்பா குழந்தாய் குமர ! ஈசனுக்கு நிவேதனம் செய்யாமலொருவருமொன்றையு மருந்தக்கூடாதென்று சொல்லி கையை பிடித்துக்கொண்டாள். அதைக்கண்டு சோமாஸ்கந்தரான ஈசன் புன்னகைபுரிந்து தனது கையை நீட்டி எடுத்து கந்தமூர்த்தியை தனது மடியில்வைத்துக்கொண்டு அன்புடன் ஒவ்வொரு கனியாக வாயில் கொடுத்து அத்தனையுமருந்தச் செய்து முசுகுந்தனுக் கனுக்கிரஹம் செய்தனுப்பிவித்தார், ஓ முனிசிகாமணிகளே நாகலிங்கத்தின் தென்பாகத்தில் தியாகேசன் விளங்குகின்றார். இப்பொழுதும் கூட அந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்கந்தமூர்த்திக்கு மிந்திரிப்பழக்கொத்து நிவேதனம் செய்யப்படுகிறதென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

மல்கிய நுண்ணிடையாள் உமை நங்கைமருக அன்றுகையால்
தொல்லைமலை யெடுத்த அரக்கன்தலை தோள்நெரித்தான்
கொல்லை விடையுகந்தான், குளிர்திங்கள் சடைக்கணிந்தோன்
பல்லிசைபாடலினன் உறைகோயில் பாதாளே.

மறுபடியும் சூதர் சிவயோகிகளான சௌநகாதிகளை நோக்கி, ஓ வேள்விசெய்யும் வேதியர்களே, வேறொரு விசித்திர

மான சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன், ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள்.

அதெவ்விதமென்றால், முன்னமுதமதனம் நடக்குகையில், நவநீதப்பிண்டங்கள்போல், அமிருதத்தால் பூசப்பட்ட நான்கு மாங்கனிகள் பால் கடலிலிருந்து உயரேகிளம்பின, அதுகண்டு நான்முகன் விரைவாய்ப்பாய்ந்து, மிகுந்த கெந்தமுடைய அன்னுங்குகனிகளையும் கிரகித்துக்கொண்டு கறையடைந்து, அவைகளிலொன்றை ஆனைமுகனுக்கும் ஆறுமுகனுக்கொன்று மளித்துவிட்டு, காஞ்சியிலொன்றை முளைக்கும்படி ஊன்றிவிட்டு மற்றொன்றைப் பிழிந்து நாகலிங்கத்திற்கபிஷேகம் செய்து அதின் விதையை பிரம்மதீர்த்தத்தின் வடகரையிலூன்றினர், அதுவே முளைத்தவ்விடத்தில் ஸ்தலவிருக்ஷமாக விளங்குகின்றது. அதிக ருசிகரமான அதன் கனியைப் பரித்துயாருவதொருவன் சிவார்ப்பணம் செய்யாமல், அருந்துவனேயானுலவனப்பிரவியிலேயே புழுத்த சோருண்டு கொடிய நரகத்தையுமடைந்து மறுபிறப்பிலும் மர்க்கடமாக ஜனிப்பான்.

முனிவர்களே ! வைகாசி மாதம் பௌர்ணிமையிலேயோ அல்லது ஆடிப்பூரத்திலாவது நாகலிங்கத்திற்கு ஸுகந்த தைலம் பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிருதங்களாலபிஷேகம் செய்து விளாங்கனி, மாங்கனி, வாழைக்கனி, பிலாக்கனி, நாரங்கக்கனி, மாதளங்கனி, திராக்ஷக்கனிகளால், லிங்கத்தை மூடிவைத்து, அர்த்த யாமத்தில் துரந்து, பால் தயிர், நெய், தேன், இளநீர், சந்தனம், சுத்த ஜலம் முதலியவைகளால் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்து அலங்கரித்தர்ச்சித்து திவ்யான்னம் முதலியதை நிவேதனம் செய்து வணங்கி ஸ்துதித்து நைவேத்யத்தை யருந்தினவன் சகலரோகங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு இகத்தில் சுகமாக வாழ்ந்து முடிவில் கைலை சேருவானென்று சொல்லிமுடித்தார்.

எட்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌋𑌷𑌯𑌃—

𑌸𑍂𑌤 𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰 ।
𑌨𑌟𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌦 ॥ ௧ ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌵𑌦𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥ ௩ ॥
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥
𑌸𑌦𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌟𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌵𑍈 ।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑌹𑍍𑌨𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥
𑌮𑌮 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌪𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌃 ॥ ௮ ॥
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௯ ॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 ।
𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௧௧ ॥
𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌵𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌕𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑌰𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌕𑌾𑌮𑍀𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௧௨ ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥

ஶோணார்காயதே ஜ: பாதேஷு நமஸ்தே தக்ஷிணஸ்தி²தே |
ஶுத்³த⁴ஸ்பா²டிகவத்³தா⁴ம ஶ்ரீமத்³வஸநதாநீம் ‖ ௧௪‖
ப்³ரஹ்மாண்டா³ஹவேஷ்டாய தத்ஸங்கா³திவாம் ப⁴வா: |
நித்யாநந்தே³ ஸுகேஸுராஜ்யம் ஸம்ஜீவநயத்ரிநித்யா: ௧௫‖
ஸுஸம்ஸேவ்யபா⁴வம் யாதி³ம் யாதநாதித³ர்ஸ்ஹாம் |
ப்ரஸாதா³ஸம் ப்ரஸாதா³ம்ப³ பாதா³ம்ப³வலிநாகிந: ௧௬‖
ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய குடாரோஹவதி ப்ரபா⁴வம் |
ஸ்தா²த்ரீம் ப⁴ாயபூ⁴ஷ்டோக்ஷம் பாநீயதேவதா ௧௭‖
ப்ராஶ்நீயாத்³த⁴கஶ்லோகம் ப்ராஜ்ஞாய ப்ரத்யக்ஷப்ராணகஹஸ்திஸ |
நித்யகாஶிநித்யாய ஸம்ஸாரநித்யாய காரணம் ௧௮‖
ஶ்ரீகாயஸ்தஸ்கவதீ ப்³ரஹ்மவேஷ்டே³ தோஷ்டே³ நவதுர்நா |
த்ரிவஸ்யேஷாம்ஸாம்ஸம் பாத்ராணாம் ப்ராம்பா³கணாவதம் ௧௯‖
பாதா³ப்³ஜஸ்திஸம் ஸம்ஸார ப்ரவிஷ்ணுதே³ த ஸம்ஸ்தே²த: |
ப்ரஹ்லாயாஶீ ப்ரஹ்லாத³ா வா வநஸ்ஹாவாயதிஷ்ட²வா ௨௦‖
ஸதேஷாம்ஶிவநித்யாய ஸவஸ்வாவாவதேநாதகம் |
க்ருஷ்ணவேணீ தம் ஹம்ஸத்ராஹ்வநீ பாவநாஶிநீ‖ ௨௧‖
பிநாகிநீ வகாவேஶ ஹம் ஹாவயதிநாதயா |
ஹாதா³வஶீஹோத்ரநிஷ்டோதா³வஸஶ்லோதீ ௨௨‖
ஸதா³ஸஸ்திஹிதாவதா ஶம்ஹபாதா³ம்பு³ஜாம்பு³நி |
கஸ்லோதே³த்ராஶிரய ஸ்லவஸ்ரேவாஶ்ரவஶிம்யவ: ௨௩‖
வ்ருத்தேஷஸ்ராதிதி³ப்ரஹ தே³ஞ்சஶ்ரீதி³ராஸிகா: |
ஶிவாபி⁴ஷேகஸம்ஸ்திதி த்வம் ப்ராதஸ்ஸ்ரவணா: ௨௪‖
கேஷஜலாவஸ்ராராதே³ வ்யதே³ தேதே நாத்ரஸம்ஶய:|
ஶிவஸ்ய பாதா³ ப்ரக்ஷால்ய ஸம்பந்நபாவாஶிதி:‖ ௨௫‖
ஸர்வத்ர ஹம்யவேஷ்டேத்ய: க்ஷேத்ரதராயேதி தேம் த்ரத:|
ஜநார்தா³ய ஷ்டிதோதி வோதா³யத் க்ருத தேஜத:‖ ௨௬‖
இதம் ஸத்யமிதி ப்ராஹு தே³ஶவாவேஷ்டாதா³ஶா பாராஹு|
ஶ்ருத்வாதவஹராயே தேஷுதி ப்ராஹ போ³தா⁴யதே நாத³தி:‖ ௨௭‖
ராஜேந்த்³ர வஹதும் ஸஞ்ஜீவேத த்ராரஹ்யா ஹதத:வாரம்|
த்³வாத³ஶப்ர: ப்ரஶாந்தாத்மநித்யாய்ம் ஹக்ஷயேஶவதா‖ ௨௮‖

நிர்மால்யமேவமேவேத த்ரவ்யம் ஜாபாலிகீ ஶ்ருதி: ।
ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் ஹ்ருத்ஸ்த்விபதிவாதி ॥ ௨௯ ॥

ராம்ஸம் ஸம்விஷ்டாநாஞ்ச ஹ்ருத்ஸ்தம் தத்த்வம் ஸம்ஶய: ।
ஸஞ்ஜ்ஞாதியோ ப்ரத்ரூம் போஜநம் க்ருஹ்ணாதி ஜிஹ்வயா ॥ ௩௰ ॥
ஸஞ்சேந்த்ரஜ்ஞாதி யோ ப்ரத்ரூம் ஸமிஷ்டாம் நாத்ர ஸம்ஶய: ।
நமிம் மா ப்ராய நாக வர்ண்யம் த்ரிஷ்ட யோகேஷ்டவாவரம் ॥ ௩௧ ॥
ஸவந்தீயமாஹிதேஷு கஸ்யா ஶ்ரீம் மஹா நாம் பாவேஷு நாக ।
ததஸ்வாரதா ஹம்ஜீம் த ஶாஙமணம் யயாஸாவம் ॥ ௩௨ ॥
நிவேதிதஞ்ச தேவாய தத்த்வஷ்டம் ஸூத ஶாஙயே ।
ஶ்ரூத்யாநே நமோ ஹேந நவ்ணாய ஸமேவிமதம் ॥ ௩௩ ॥
மநுவாஷ்டாதியத்தா ந்யக்தாவேஷ்வஸமோவிய: ।
ஹாவயேக தாஸஹதம் ஸ்வம் ஹக்ஷயேணகதாவந ॥ ௩௪ ॥
வத்ரம் வாஷ்டம் மயம் தேதாய ஞவா நா த்ய ரோஷயம் ।
ஶிவாவமணம் விநாஹ்ணஸு ஸஜ்யாஹவதி கிம்ஷீ ॥ ௩௫ ॥
ப்ராணாந்தோமாத்ரம் ய: காயமாத்வவேஸ்ய ப்ரஸாதத: ।
கஶ்வரோயாயாதஞஸ்ய விஶ்யக விஶிம்மஹேதஸ: ॥ ௩௬ ॥
தேநவேத்யமணம் வாநீயம் தஶம நாக ஸ்வீக்ருதம் மயா ।
ரஸாநு ஹக்தஸ்ய ஜிஹ்வாக்ராத ப்ராமீதி ஶிவோऽவதக ॥ ௩௭ ॥
வாணிநிஜேமதிநிவேஸ்வகணாத:கவிம்த்தயா ।
வதஜ்ஞிமளதஸ்த பாத ராயணவஸவவ ॥ ௩௮ ॥

நிர்மால்யஸ்வீக்ருதே தஸ்யாஸ்த்ர ப்ரணேதா ரோऽஸவநு ஜிஜா: ।
த்ரிணேத்ராயாநவிம தாணம்மேந க்ருமிணா ஸமம் ॥ ௩௯ ॥
ஶிவாவ ஹோமத்ய மேவிம்நி ர்மால்ய மிதி கத்யதே ।
ஹோஜ்யம்யாயமிதி தேயா ஷட்வியணதஷ்யதே ॥ ௪௰ ॥
தேவஸ்வம் தேவதாத்ரவ்யம் நிவேத்யஞ் நிவேதிதம் ।
ஸம்பத்ரவ்யம் பஹி:க்ஷிப்தம் நிர்மால்யம் ஷட்விதம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௪௧ ॥
தேவஸ்வம் க்ஷேத்ரவஶ்யாதி தாஸீ தாஸாதி கஞயா ।
தேவத்ரவ்யம் ஹோமரூவ்யம் ரத்நஹேஷாதிகஞயா ॥ ௪௨ ॥
நிவேத்யஞ்ச ஶிவாயேதியக ஸங்கல்பித மோதநக ।
வத்ரவாஷ்டாணவாநீய ப்ரஸ்தூத நரஸாதிகம் ॥ ௪௩ ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑍋𑌗𑌾𑌭𑍋𑌗𑌾𑌹𑌰𑌾𑌨𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑌾 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௬ ॥
𑌬𑌾𑌣𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍈𑌲𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 ॥ ௪௭ ॥
𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌨𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌹𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌵𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌃 ॥ ௪௯ ॥
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌚𑌨𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑌗𑍈𑌃 ॥ ௫௰ ॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ ௫௧ ॥
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ௫௨ ॥
𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௫௩ ॥
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌨𑌮𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

தாமரைமே லயனும் அரியும் தமதாள் வினையால்தேடிக்
காமனை வீடுவித்தான் கழல்காண்பிலராயகன்றுள்
பூமருவுங் குழலாள் உமைநங்கை பொருந்தியிட்டநல்ல
பாமருவுங் குணத்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

இவ்விதம் சொன்ன சூதரை நோக்கி, ஓ பேரறிவு பெற்று எல்லாமுணர்ந்த சூதமுனிவரே! கருணைமிகுந்த கனவானே! சிவநிர்மால்யத்தை கிரகிக்கக் கூடாதென்று சிலர் சொல்லுகின்றனரே, வேத வ்யாஸரின் சிஷ்யரான நீர், சிவனுக்கர்ப்பணஞ் செய்து கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றீர். ஆகையால் எங்களுக்கு அதுவிஷயத்தில் பெரிதான சந்தேகமுண்டாய்விட்டது, அதைத் தாங்கள் நிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று வேண்ட,அதைக் கேட்டுச் சூதரும் அவர்களை நோக்கி, ஓ முனிவர்களே! இது ரகஸ்யமான விஷயம், எனது ஆசார்யன் உபதேசித்தபடி தெரிந்தவரை சொல்லுகின்றேன், ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள்;

ஸதாசிவனுடைய நிர்ம்மால்யத்தை ஸ்வீகரித்த பிராமணோத்தமன் இராஜஸூயம் முதலிய யாகங்களின் பயனை அடைவான், சந்தேகமில்லை; அது நிர்ம்மால்யமானதால் சிவபக்தியால் நிர்மலமான சித்தமுடையவர்களே கிரகிக்கவேண்டும், தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசனான என்னிடத்திலும் சண்டேச்வரரிடத்திலும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு எனது நிர்மால்யத்தை யருந்தவேண்டுமென்று ஈசன் கட்டளையிட்டிருக்கின்றார்.

ருத்திரர் அருந்தினதை அருந்தவேண்டும். பானம்செய்ததைப் பானம் செய்யவேண்டும், முகர்ந்ததை முகரவேண்டுமென்று சுருதியும் மொழிகின்றது, இதர தெய்வத்தின் நிவேதனத்தைப் புஜித்தால் சாந்திராயண விருதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும், நிர்மால்யத்தை புஜிக்கக்கூடாதென்பது சிவபக்தியில்லாதவர்கள் விஷயம்.

பாணலிங்கம், சந்திரகாந்தம், ரஸம், ஸுவர்ணம், வெள்ளி, தாம்ரம் இவைகளால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட லிங்கங்கள், சித்தர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கம், ஸ்வயம்பூலிங்கம்

இவைகளில் சண்டேசருக்கு அதிகாரமுண்டு, ஆகையால் அவருக்கு நிவேதனம் செய்தே கிரகிக்கவேண்டும், அவைகளில் வேதமும் ஆகமமும் கலந்திருக்கின்றது, சிரத்தால் சிவநிர்மால்யத்தை பக்தியுடன் எவன் தரிக்கின்றானோ அவன் மிகப் பரிசுத்தன், புக்தி முக்திகளுக்குப் பாத்திரமாவானென்று குமரக்கடவுள் கூறியிருக்கின்றார், ஓ முனிபுங்கவர்களே ! பாதஜலமும் நிர்மால்யமும் பக்தியுடன் கிரகிக்கப்பட்டால் மனம், வாக்கு, சரீரம் இம் மூன்றுகளாலும் ஏற்பட்ட பாபங்கள் நசித்துவிடும். இது விஷயத்தில் (ததச்யாம) என்கிற சுருதி, பிரமாணமாகின்றதென்று உண்மை உணர்ந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர், சித்தசுத்தி யில்லாதவர்கள் நிர்மால்யத்தை புஜித்தால் கடுமையான யமயாதனையை அடைவார்கள், சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னம் ஜலம், பாதலம், இம்மூன்றும் ஸம்ஸாரமென்கிற விஷக்கொடியை அறுக்கும் கோடாலியாகும்.

தான் ஆராதிக்கும் ஆத்மலிங்கத்திற் கற்பித்ததை அறிந்தவன் தானே அருந்தவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு அளிக்கக் கூடாது, தான் நிர்மலமானதால் அருந்துபவர் சித்தத்தை நிர்மலமாகச் செய்யும் சிவநிர்மால்யத்தை வேதியர்கள் விதிப்படி அவச்யமங்கீகரிக்கவேண்டும், எள்ளில் பதினாறில் ஒருபாகமோ, திருணத்தின் நுணியில் தொங்கும் பனித்திவலையளவோ, சம்புவின் பாதஜலத்தை அருந்தினவன் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுவான், பிரம்மசாரி முதலான நான்கு ஆச்ரமத்தோர்களும் பாபம் அணுகாமல் செய்யும் சிவபாதோதகத்தைக் கட்டாயமாய் கிரகிக்கவேண்டும், கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதீ, நர்மதை, கோதாவரி, பீமரதி, கிருஷ்ணை, துங்கபத்திரை, பாலார், பெண்ணையார், காவேரீ முதலிய புண்யநதிகள் சிவபாத தீர்த்தத்தில், சான்னித்தியமாயிருக்கின்றன, இதுவிஷயத்தில் எல்லா நதிகளும் ஈசன் பாதத்தில் நின்றும் பெருகுகின்றனவென்று மொழியும் முண்டகோபநிஷத்துப் பிரமாணமாயிருக்கின்றது.

சிவபாத தீர்த்தத்தை நித்தியமாக பானம் செய்பவருக்குக் குஷ்டம் அபஸ்மாரம் முதலிய மஹாரோகங்களுங்கூட சீக்கிரம் நசித்துவிடும், சிவபாதஜலத்தை சங்கத்தில் பூர்த்திசெய்து சந்தனம் புஷ்பங்களால் பூஜித்து மந்திரஜபத்துடன் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு உள்ளே அருந்தினவன் தனக்கு முன்பத்து பின்

பத்து தாஞெருவன், ஆக இருபத்தியொரு பேர்களை கரையேற்றுவானென்று போதாயனமுனி மொழிந்திருக்கின்றூர்.

வேதியன் சிவனுக்கு அர்ப்பணம்செய்து சிவநிர்மால்யத்தையே புஜிக்கவேண்டுமென்று ஜாபால சுருதியும் சொல்லுகின்றது, அவ்விதம் செய்யாமல் புசித்தவன் மாம்ஸம், மலம் மூத்திரங்களையே அருந்தினவனுவான், சிவனைச் சிந்தித்துக்கொண்டு புஜித்தவனே புஜித்தவன், அப்படியல்லாதவன் மலத்தையே அருந்தினவனுவான், சந்தேகமில்லை. சிவலிங்காராதனத்திற்கு மேலான புண்யம் மூவுலகத்திலும் கிடையாது. சிவபாததீர்த்த ஸ்நாநத்திற்கு மேலான தீர்த்தஸ்நாநமும் கிடையாது. எல்லாம் அதிலேயே அடங்கியிருக்கிறது, ஆகையால் சித்தத்தின் சுத்தியைக் கருதி சிரத்தையுடன் சிவனுக்கு அர்ப்பணம்செய்து சுத்தமான அன்னத்தை அருந்தவேண்டும், லோபத்தால் அருந்தக்கூடாது. சண்டேசருக்கு அர்ப்பணம் செய்ததையும் அருந்தக்கூடாது, சந்தனம் புஷ்பங்கள் விஷயத்திலும் இதே விதி, தன்னை தாசஞக நினைத்துக்கொண்டு பத்திரம் புஷ்பம்முதலிய எல்லாவற்றையும் சிவார்ப்பணம் செய்தே கிரகிக்கவேண்டும், இல்லாவிடில் பாவியாவான், சிவநைவேத்யத்தைக் கொண்டு பிராணுஹூதி செய்பவனுக்கு அநேக அசுவமேதயாகம்செய்த பயன் லபிக்கும், நைவேத்யத்தை முன்பு கண்ணுல் கிரகித்து பின்பு பக்தன் நாக்கிலிருந்து அதின் ருசியை அருந்துகின்றேனென்று சிவனே சொல்லியிருக்கின்றூர்.

பாணினி, பதஞ்சலி, ஜைமினி, கணுதர், கபிலர், கௌதமர், வ்யாஸர் முதலிய முனிவர்களும் சிவநிர்மால்யத்தை ஸ்வீகரித்தே, சாஸ்திரங்களைச் செய்யும் வல்லமை பெற்றூர்கள்.

நிர்மால்யமானது தேவஸ்வயம், தேவதையின் திரவ்யம், நைவேத்யம், நிவேதிதம், சண்டத்திரவ்யம், பெகிட்சிப்தமென்று அறுவகையாகும், பூமி, பசுக்கள், வேலைக்காரர்கள், தேவஸ்வமெனப்படுகின்றனர். தங்கம் வெள்ளி ரத்தினமுதலிய நகைகள் தேவத்திரவியமெனப்படும், சிவார்கமென்று சங்கர்ப்பம் செய்யப்பட்டது நிவேத்யமெனப்படும், நிவேதனம் செய்யப்பட்டது. நிவேதிதமெனப்படும், பிரமன் தேவன் அசுரர்களால் பிரதிஷ்டை

செய்யப்பட்ட லிங்கத்தின்முன் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. சண்டத்திரவியமெனப்படும், பாணலிங்கம், லோகலிங்கம், ரத்ன லிங்கம், ஸ்வயம்பூலிங்கம், பிரதிமை இவைகளில் சண்டருக்கு அதிகாரமில்லை, வெளியிலிரைக்கப்பட்டது. பெகிட்சிப்தம், அது பிசாசங்களைச் சேர்ந்தது. ஒன்றுக்கும் யோக்யமில்லை. இவைகளில் நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைத் தவிர மற்ற ஒன்றையும் அணுமாத்திரங்கூட கிரகிக்கக்கூடாது, நிவேதனம் செய்ததை அவச்யம் கிரகிக்கவேண்டுமென்பதில் நூற்றுக்கணக்கான விதிகளிருக்கின்றன. விலக்கு விதிகளோவெனில், மற்ற ஐந்து விதத்தையு மொருவரும் கிரகிக்கக்கூடாது, பக்தியில்லாதவன் ஒன்றையும் கிரகிக்கக்கூடாதென்கிற விஷயத்தை யுடையவைகள்.

ஓ தவசிகளே! நாகநாதனுடைய நிர்மால்யமானது பக்தர்களோ, பக்தியில்லாதவர்களோ, எல்லாருடையவும், எல்லாப் பாபங்களையும் நசிக்கச்செய்யும். பக்தர்களை விசேஷமாகக் காக்கும்.

ஓ முனிவர்களே! மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றவர்கள் பக்தியால் பரிசுத்தமான மனத்துடன் நாகநாதன் நிர்மால்யத்தை அவச்யமருந்தவேண்டும்.

யாதெனில், மோக்ஷமென்றால் ஒருநாளும் மரணமின்றிய அமிருதத்தன்மை அமிருதவல்லியின் தவப்பயனான அமிருதேசன் அருந்திய அன்னம் அமிருதமாய்விடுமல்லவா, ஆகையால் அதை அருந்தினவனுக்கு அமிருதத்தன்மை அவச்யம் கைகூடுமென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

ஆகையால் பாமணி க்ஷேத்திரத்திற்கு நிகரான க்ஷேத்திரம் பூவுலகிலில்லையென்பது திண்ணமென்று சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச க்ஷேத்ர மாகாத்மியத்தில்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌃—

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௧॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥ ௨॥
𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌲𑌿𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌮𑌗𑍈𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௩॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌮𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ௪॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑌾𑌯𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑌕𑌃 ।
𑌕𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫॥
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌯𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௬॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌾𑌤𑌾𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ ௭॥
𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍇𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌵 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 ।
𑌮𑌾𑌗𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑌾𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௮॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌪𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌰 𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ ௯॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌦𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌮𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌪𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑌂𑌯𑌦𑌮𑍍 ॥ ௧௦॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ ௧௧॥
𑌮𑌗𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌦𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌹𑌨𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌂𑌯𑌤𑍋𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍋𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌣𑌾𑌂𑌶𑍁𑌪𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௨॥

𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌵𑍃𑌷𑌾𑌧𑌿𑌰𑍋𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌪𑌪𑍂𑌤𑍀𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌰𑌵𑌷𑌾𑌨𑍁𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௪ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌭𑍇𑌦𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍋𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ ௧௬ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌕𑍋𑌪𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌿𑌕𑌲𑍍𑌵𑌿𑌷 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌕𑌃 ॥ ௧௮ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௯ ॥

𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௨௨ ॥

𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍋𑌚𑌕𑌃 ॥ ௨௩ ॥

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌭𑌂 𑌸𑍀𑌮𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌹𑌾𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ ௨௫ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑌿𑌕𑍁𑌲𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌰𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥ ௨௬ ॥

ஸத்யாஸாம்ஸம்ஸாரதம்லெஜெஹ த்³வாத³ஸ்யாமேகா நாஞ: ।
ப்³ரஹ்மஹத்யாதி³பாத்யயும் பாபேசாதாஸாபயிஹுரிதி: ॥ ௨௭॥
ஜிம்ஹம்ஸ்பு த்ருத்³தி³வத்³யஸ்பு தஸ்யகஸ்த்³தாம்பு ஜெஸ ।
பம்ஸ்வுகூம்ஸ்வு தஸ்வுஸம் ஸிவலெஸ்யாம்பிகாவதே: ॥ ௨௮॥
ஸதேந்யஷாகீஸ்வுகவ்க ஸிவாயத³ம் நஹிஷ்டதஃ ।
த³ஸாஸவெநஸ்வுகவ்க கேப்யுலைவஸதாஸிவெ ॥ ௨௯॥
மளணகேந்யஷெஷெஷெஷ ஸ்ரு திஷ்வரவாயிகீதத: ।
வாராஸவாரதரோஸ்ஹா தஸவாஸவாரதோஹரி: ॥ ௩०॥
தஸவாராஸவாரதோரந்த உதி³ஸாஸ்ஸுதிகீஸ்ருதி: ।
வ்ருணவோஹ்யவம்ப்³ரஹ்மருணவஷ்டவாரஸ்ஹத: ॥ ௩௧॥
தஸ்யப்ருக்ருதிர்நஸ்யஃ வாஷ்ணகேமாஸ்வ: ।
கேஹ ஸ்வாஸ்வஸ்வம்ஹ: ருணவஸ்யா வ்ய மோவார: ।
உகாவதிநுக்ஷாயெயா ஹ்ரூஹவிஷ்ணாதிஸிஷ்டமொர: । ॥ ௩௨॥
யொவ்யஷாத்யநிகேரதா கேவஷாத்யவாஸநி: ।
ஜாநாதி ஸிவகேஸ க்ருஷ்ணம் யொவ்திவணுதாஹ்ரீஹவெஸ ॥ ௩௩॥
ஸஸ்வாஸ ஸஜ்ஞாயதே ஸ்ருக் ஜ்ஞாநம் ஸாவகேவித்³ஜா ।
தபஃவம் பாபஸ்த³ஜ்ஞாநம் ரஜமெவஹிஜாயதே ॥ ௩௪॥
நிக்ராகோஹ: ப்ரேக்ஷ ஜாயதேஹிதமோமணாஸ ।
தெத்ரவணிக்ஷஸ்வம் ஸஸ்வாஸஸ்யா த்ருத்ரஸ்வம் ரஜமொஹவெஸ ॥ ௩௫॥
ஸாம்கய ஞகேஸ: காயக் திதி பாஷ்த்ர விநிஷ்யஃ ।
ஸஹேவந ப்³ரஹ்மஜாதி ஸ்ரீத்ராஜஸம் ரஜஸாஹவெஸ ।
தவோமெவஸ்தாத்வாஸ யெயஷ்டாம்வொதி³ஜாதிஸி: ॥ ௩௬॥
ப்³ரஹ்மக்ருதயமெஹெக்வ வெக்ஷதாயாம ஹஹவாந்ரவி: ॥
த்ராவரெமெக்வதம்விஷ்ணகஷ்ணெகெவொ கேஹஸ்வ: ।
த்வாஸ ஸவ்க ப்யதேந ப்யாவ்ய காஹெஸ்வம்யமஹ் ॥ ௩௭॥
விமெஷாஸ ப்ராஹ்மணாரந்த்ர கீஸாநம்பணம்வ்ய ஜெஸ ।
தொஷாகமேகஷ யமெ ஹொஷாணாமேகபோயநஹ் ॥ ௩௮॥

ஸஹாதே³வநக்ஷத்ராணாம் யதா²நந்த³நதீ³தி ஶ்ருதம்|
ஸர்வோத்தமோத்தம ஸம்பூர்ணா யத்ஸாராம்ஶக ப்ரத:|| ௪௦||
கூர்மாஸ்யஹஸ்தி ஸம்ஹாரவாரா ஸாநுஶயக ஸரோ|
ஶிவஶ்ரீஜாபதாஸக்த வேதவேத ஶிவஜநநே|| ௪௧||
ஓங்காரவாஸதே³வா யேத்யுஷ்ணஷ்டநஸேஶிக:|
நாராயணாக்ஷரஶ்ரீவக்தோர்ஷ்வக மஹோராஹ்ரஜ:|| ௪௨||
ஸம்ஸ்க்ருதா யேநதஸ்ய ஸம்ஹோர: க்ஷத்ரஸோமவேக|
ப்³ரஹ்மணாந்த³ கவாசாநிவிநஷ்டாநாம் யதே³ யதே³|| ௪௩||
ஸசாரோவேணயஸ்யாம்ரோ ஹாஸம்தே கோர்ஸநந்தத்வ:|
ஸர்வஜ்ஞாதிகரோர்ஷ்வஸ்ய தும்ஷ்ட்ராஸதி கிடே ஸ்யயா|| ௪௪||
யத்தே ப்ரதியந்த்ரம் யோர்ஸத்வத்வ: கோர்ஸநவித்யதே|
ஸத்தி ரேவ வரோஸஸ்ய பாஸ ஸந்தி வியாயிநீ|| ௪௫||
இத்யுஶ்ரமோஹஷாகிந ஶ்ருதார்ஶ்வவேதகேநே:|
ஸர்வஸித்யம் வஶித்யஜ்ய ஶிவோயேயஶ்ரீவம்கர:|| ௪௬||
இத்யேவம் ஶிவாக்ரோஶோ நஶ்ருத: கேந ஹேதுநா|
தஸ்யாக்ஷதவஸாஸக்ரஸர ராஜ்ய ஶஜ்ஞர்ஷ|| ௪௭||
இதி ஸம்ஶ்ருதவநிஷதி ஜாஹ்ருத்யாம்கோநவிஹ்ருஸ:|
ஸ்யஜ்ய தே³வஹவோரத்ர ஸநந்தாஸ்வதஸர்வா:|| ௪௮||
நாராயணா க்ஷஸம்வ்யாதாதேவதேவெநஸம்ஹநா|
ஸம்ஹதா வதநஸ்வேஷாம் காமரூபீஸமஹஸ்ர:|| ௪௯||
இதி ஸ்வதாஸ்வாக்யம்ஹி ஶ்ருத்யதே கிந்நண்யதே|
ப்³ரஹ்மாவிஷ்ணுமஹேஶாநாவிஷ்ணுரூபதிநதயா|| ௫௦||
ஸம்ஸ்வரஸ்யதிநரூ ஸ்ஷ்டாஶிவதிநதஸ:|
ததேவம் ஶிவேதேநவகாஶ: காரணமோயத:|| ௫௧||
யதஸ்டாநீம் நதிவாநராத்ரம் நஸஞாவாஸஶ்ரீவஞவகேவஶ:|
இதி ப்³ரஹ்மாணே தர ஸந்த்யீஸம் ஶ்ருதி: ப்ராணம்
ஸவதி ஸ்யம் ஶிஜா:|| ௫௨||

𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌕𑌸𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨 𑌪𑌟𑍁𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌵𑌿𑌖𑌿𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑌿 ॥
𑌤𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌹𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌘𑌨𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑌨𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ।
𑌉𑌭𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌕𑌯𑌾 ।
𑌤𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌸𑌾𑌹𑌾𑌤𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌷𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௫௪ ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌸𑌾𑌰𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ ௫௫ ॥
𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ ௫௬ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌯 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑌹 ।
𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌂𑌶𑍋𑌦𑌾𑌹𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍇𑌃 ॥ ௫௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌰𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

𑌷 𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌽 𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌃

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

பத்தாவது அத்தியாயம்.

**காலையில் உண்பவருஞ் சமண்கை யருங்கட் டுரைவிட்டன்று
ஆலவிடம் நுகர்ந்தான் அவன்றன் அடியேபரவி
மாலையில் வண்டினங்கள் மதுவுண்டிசை முரலவாய்த்த
பாலையாழ்ப் பாட்டுகந்தான் உறைகோயில் பாதாளே.**

மறுபடியும் சூதர் சௌநகாதிகளை நோக்கி, ஓ அருந்தவம் புரியுமந்தணர்களே! தானாகவே கிளம்பியிருக்கும் நாகேச லிங்கத்திற்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட பக்ஷ்யம், போஜ்யம் அன்னம் பானம் முதலியதை அவச்யமருந்தவேவேண்டும், அநேக அரசர்கள் நாகேசனுக்கு ஏராளமான அன்னம் பானம் பக்ஷ்யம் போஜ்யம் முதலியவைகளை நிவேதனம் செய்து அவைகளைக்கொண்டு பிரமகுலத்தோர்களை திருப்திசெய்வித்து முக்தியடைந்தனரென்று எனக்கனேகமாசிரியோரறிவித்திருக்கின்றனர்.

தேவர்களில் சிவனே அதிகம், மானிடர்களில் சிவநேசர்களே சிறந்தவர்களென்றும் எனக்கவர்களே மொழிந்துளர், அதை இப்பொழுது உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். விசேஷமாக வேதியர்களுக்கு சிவனே உபாஸிக்கவேண்டிய தெய்வம், சிவனே தேவர்களில் பிராமணரும் அவர்களில் மேலானவரும், ஸம்ஹாரத்தால் தமோகுணராயினும் ஸ்வபாவத்தில் ஸத்வகுணமுள்ளவருமானதால், ஸாமவேதமானது நீர் தேவர்களில் பிராமணரென்று பகருகின்றது, எல்லோருக்கும் ருத்திரர் மேலாயிருப்பவரும் மஹாரிஷியுமாயுமிருக்கின்றாரென்று மற்றொரு சுருதி சொல்லுகின்றது.

எல்லா உலகத்திற்கும் நான் கர்த்தன், எனக்குக் கர்த்தன் மஹேசுவரர், அந்த தேவனுக்குக் கர்த்தனொருவனுமில்லை, அவரது இடதுபாகத்திலிருந்து நானும், வலது பாகத்திலிருந்து நான்முகனும் முகங்களிலிருந்து ஆறு அவயவங்களுடன் கூடின மறைகளுமுண்டாயினவென்று விஷ்ணுவும் விண்டிருக்கின்றார்.

ஓ சிவயோகிகளே! அயனுமரியுந்தேடியதும், தேடியும் சிரத்தையும் பாதத்தையும் பாராததும், அயனது ஐந்தாவது சிரத்தைக் கொய்ததும், காலனைக்காலாலுதைத்ததும், காமனைக்கண்ணாலெரித்ததும், தனமதத்தாலைராவதத்திலேறினபடியே கைலாயத்திலேறி ஆலயத்தை வலம்வந்த தேவர்கோன் கொட்டத்தை விட்டிடச்செய்ததும், காளகூடத்தைக் கபளித்ததும், அந்தகாசுரனை யழித்ததும், அடங்கா அகங்காரம் கொண்ட கங்கையை சடையினொரு சிறு ரோமத்தின் நுனியிலடைக்கியதும், அயனுமரியும் கார்க்கும் தக்கன் யக்ஞத்தில் தக்கன் சிரத்தை யறுத்தக்னியில்ஆகுதிசெய்ததும், பூஷனெனும்பாஸ்கரன்பற்களையுடைத்ததும், பகனெனும் பாஸ்கரன் கண்களைப் பிடிங்கியதும், அக்கினியின் மனைவியான ஸ்வாஹா தேவியின் நாக்கை யறுத்ததும், ஜலந்தரனுயிரை வதைத்ததும், முப்புரங்களையுமெரித்து முடித்ததும், பாருலகமாகும் தேரை ஒடித்ததும், விருஷபமான விஷ்ணுவின் முதுகிலேறியதுமான எண்ணிலடங்காத ஆச்சர்ய முற்ற பார்வதீசன் சரித்திரங்களைப் பகரயாரால் முடியும். மற்ற தேவர்கள் தேவர்களென்றே சொல்லப்படுகின்றனர், தேவதேவனை ஈசன் மகாதேவனென்றல்லவா சொல்லப்படுகின்றான்.

தேவர்களில் பகவானை ருத்திரர் பிராமணரென்றும், விஷ்ணு க்ஷத்திரியனென்றும், பிரமன் வைச்யனென்றும், இந்திரன் சூத்திரனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, வேதியனே சிவன், சிவனே வேதியன், ஆகையால் வேதியனைச்சிவனைப் நினைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

எல்லாரிலும் ருத்திரர் மேலானவர், அவருக்கு மேலானவன் கிடையாது. இந்த விஷயத்தில் (விச்வாதிகோருத்ர) என்கிற, தைத்தரீய சுருதி பிரமாணமாயிருக்கின்றது, எல்லா தேவரிலும் படைக்கும் பிரமன் பெரியவன், படைக்கும் பிரமனிலும் அளிக்கும் ஹரி அதிகம். அளிக்கும் அரியைக்காட்டிலும் அழிக்கும் ஹரனதிகம். அவரெல்லோருக்கும் பதியாயிருப்பவர், பரம்பொருளாகும்.

சிவனுக்குப்பிராமணத்தன்மைகாரணத்தாலேற்பட்டதல்ல, அமரர்களில் சிறந்தவர் சிவன், மனிதர்களில் சிறந்தவன் மறையோன், சமமாயிருப்பவர்களுக்கே சம்பந்த முசிதமாகையால்.

மறையோன் மஹாதேவனையே சரணமடையவேண்டும், இதுவிஷயத்தில் பிராமணன் பிராமணனை அனுசரிக்க வேண்டுமென்று மொழியும் சுருதியே பிரமாணம், எல்லா தேவர்களிலும் சிறந்தவர் சிவனென்றறிந்தவனை யணுகாதேயுங்களென்று காலன் தனது கிங்கரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்.

ஸம்ஸாரசாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் ஜந்துக்களை நேரில் கரையேற்ற அம்பிகாபதியான மஹாதேவனையன்றி மற்ற ஒருவரும் சமர்த்தரில்லையென்று இரவியுமியம்பியிருக்கின்றார், இரக்த வெறி கொண்ட நரசிங்கத்தை, மூக்கால் கொத்தி எடுத்துக்கொண்டு விரைவாய் செல்லும் சரபத்தின் கோரமான உருவத்தைக் கண்டு திகிலடைந்து தேவர்களனைவரும் பின்னே சென்று ஹரியை யளிக்கவேண்டுமென்று பல்லைக்கெஞ்சிப் பிரார்த்தித்தனரென்று பகரும் மறையை மறைக்க எவராலாகும்.

ஈசுவரன் அனுக்கிரகத்தினாலேயே எனக்கு உலகத்தைக் காக்கும் சக்தியுடன் இலக்ஷ்மிக்குப் பதியாயிருக்கிறேனென்று மாதவன் மொழிந்திருக்கிறார். கிருஷ்ணபகவான் ஈச்வரனை வருந்தி பன்னிரண்டாண்டு தவம்புரிந்து ஸாம்பனெனும் புத்திரனையடைந்தார். இராமபிரான் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பிரம்மஹத்தியை விலக்கிக்கொண்டார், ஆகையாலவருக் கீடாரு, மேலேது, சிவனுக் கீச்வரத்தன்மை எப்பவுமுளது, மற்றவர்களுக்குச் சிவன் கருணையால் கிடைக்கின்றது, ஆகையால் முக்கியமான ஈசுவரன் சிவனே, மற்றவர்கள் ஈசுவரனென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றனர், பரமான ஜீவனைக்காட்டிலும் பிரமன் பரன், அவருக்குமேல் விஷ்ணுபரன், அவருக்குமேல் ருத்ரன் பரனென்று தைத்தரீய சுருதி கதறுகின்றது, பரப்பிரம்மம் அபரப்பிரம்ம மிரண்டும், பிரணவமே, அது பிரகிருதியெனும் மாயையில் லயிக்கின்றது, மாயையை வசமாய்க் கொண்ட மஹேசுவரனான சம்புவானவர் பிரணவத்திற்கும் விஷயமாகார், ஜாகரம் முதலான மூன்று அவஸ்தைகளுக்கும் சாக்ஷியான உமாபதியைப் பிரமன் முதலான யாவரும் வணங்கவேண்டும், அதேனென்றால், உகரம். மகரம், அகரமென்னும் மூன்று எழுத்துகக்ளும் சேர்ந்து உமையாகின்றன, அவைகளே மூன்று அவஸ்தைகள், அவைகளில் ஒவ்வொன்றில் ஈடுபட்ட மூவர்களும் மூன்று அஸ்வ

தைகளிலும் ஈடுபடாமல் ஸாக்ஷியாய் விளங்கும் உமாபதியை வணங்கவேண்டுமென்பதில் சிறிதேனும் ஸந்தேகமில்லையென்பதே காரணம்.

சிவனை உண்மையாயறிந்தவனே எல்லாம் துறந்த துறவியாவான், ஸத்துவகுணத்திலிருந்து அறிவும், சுகமும், ரஜோகுணத்திலிருந்து கெட்டறிவும், துக்கமும்,ரோகமும், தமோகுணத்திலிருந்து சோம்பலும், நித்திரையும், மோகமும், மெத்தனமு முண்டாகின்றன, ஸத்துவத்திலிருந்து மறையோர் முதலிய மூன்று சாதிகளும், ரஜஸ்ஸிலிருந்து நான்காவது ஜாதியும், தமஸ்ஸிலிருந்து ஸங்கரஜாதியும் உண்டாயிருக்கின்றது, மற்றொரு இடத்தில் முதல் மூன்று வர்ணத்தார். கிரமமாக முக்குணங்களிலிருந்து முண்டாவதாகச் சொல்லியிருக்கின்றது, எவ்விதமாயினும், குணங்களுக்கு வெளியான சிவபெருமானே குணங்களுக்கிடான நான்கு வர்ணத்தார்களும் சரணமடையவேண்டிய தெய்வம். கிருதயுகம் முதலிய நான்கு யுகங்களுக்கும், கிரமமாகவே, அயனும் இரவியும், மாலும், மகேசுவரனும் தேவதைகளாகின்றன.

அவைகளில் எல்லா தோஷங்களும் குடிகொண்ட இக்கலியில் இதற்கு தேவதையான மகேசுவரனுடைய தியானமும் பூஜைக்குரிய பதார்த்தங்களை அளிப்பதுமே எல்லாதோஷங்களையும் விலக்சாதனமாகும்.

ஓ முனிவர்களே! ஒரு சமயம் வாராணஸிக்கு வந்த எனது ஆசிரியனை வேதவ்யாஸரை நோக்கி அங்கே வஸிக்கும் முனிவர்கள், ஒ வியாஸ மஹாமுனிவரே ! தாங்கள் ஒவ்வொரு புராணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாகச் சொல்லியிருக்கின்றீர்களே, உண்மையில் தேவர்களில் சிறந்தவர் யார்? இது விஷயத்தை விசுவநாதன் சன்னிதியில் நின்று வலதுகையை தூக்கிக்கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்று வேண்ட, அவரும் அப்படியே நின்றுகொண்டு நாராயணனுக்கு மேலான தேவதை இல்லையென்றியம்ப, உடனே நந்திகேசன் ஹுங்காரம்செய்து தூக்கினகையை மறுபடி மடக்க முடியாமல் செய்துவிட, உடனே, ஹே! தேவதேவ, மஹாதேவ, மஹேசுவர, பரமேசுவர, ஸ்மரஹர, புரஹர, நீலகண்ட, ஸாம்ப, சந்திரசேகர, கங்காதர, வீரபத்திர, விஷ்ணுவல்லப, விசுவநாத, முக்கண்ணா, முதல்வனே, போற்றி போற்றி, ஓ அர்த்தநாரீசுவர,

அற்ப அறிவால் அகங்கொண்ட என்னை அடக்கி ஆதரித்தாள வேண்டுமென்று வேண்டினர்.

அப்பொழுது விசுவநாதன், அப்பா நந்திகேச! சிறியோர் பிழையை பெரியோர் பொறுக்கவேண்டும், கையைமடங்கச் செய் யென்று கட்டளையிட நந்திகேசனும் அவ்விதமே செய்து அனு மதி யளித்தார், அதுமுதல் எனது ஆசிரியன், வாஸுதேவனை வணங்கும்போதெல்லாம் நீறு பூசி, ருத்திராக்ஷம் பூண்டு சிவலிங் காராதனத்தில் பற்றுள்ளவரும், சிவனிடமிருந் துண்டானவரு மான, வாஸுதேவனை வணங்குகிறேனென்றே வணங்குகின்றான், அப்படியிருக்க சிவபெருமானுக்கு உலகில் நிகரேது.

ஒவ்வொரு யுகத்திலுமுண்டான மறையோன் மண்டையோடு களும், ஆதிகூர்மங்களின் முதுகோடுகளும், ஆதிவராகங்களினிகற் றுப் பற்களும், எவர் திருமேனியில் தொங்குகின்றனவோ, அவ ருக்கு ஈடு எவராவார் பரனை ஈசனுடைய பக்திதான் சம்சார பாசத்தை யறுக்கும் கத்தியென்று கனைக்கும் (வெண்குதிரை) சுவேதாசுவதரோபநிடதத்தின் சத்தத்தை இந்த மூடர்கள் கேட்க வில்லையா. எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டு, மங்களகரமான சிவஸ் வரூபத்தையே தியானிக்கவேண்டும், இது முடிவான வார்த்தை யென்று முகரும் அதர்வசிகையின் கூக்குரலை இந்த மடையர்கள் என்னகாரணத்தால் காதில் வாங்கவில்லை.

அசுரர்களை வென்று அகங்கொண்ட தேவேந்திரனுடைய அகங்காரத்தை அடக்கவேண்டி சிவபிரான் ஜ்யோதிஸ்வரூபமாய் தோன்றி மறைய, அப்பொழுது தேவராஜன் அதையறியவேண்டி உலகமாதாவான உமையைத் தியானிக்க, உடனே தேவி தெரிசன மளித்தாள், இந்திரனும் தேவியை வணங்கி இப்பொழுது கண்டு மறைந்த சுயோதி என்னவென்று வினவ, அரசனே உனக்கு ஜய த்தைத் தந்த எனது பதியான பரம்பொருளே. உன்னகத்தை விலக்கத்தோன்றி மறைந்தது, ஆகையா லனைவருக்கும் அனுக்கிர கிக்கும் ஈசனைத் தவத்தினால் ஆராதிக்கக்கடவாயென்று உபதே சித்துவிட்டு, உமையவள் மறைந்தாளென்று மொழியும் தலவகா ரோபநிஷத்து விழித்திருக்கையில் ஏது ஸந்தேகம். அந்தோ தேவ தேவனை சம்புவினால், அளவற்ற நான்முகங்களும், எண்ணிலா மால்களும், அநேகம் ருத்திரர்களுமல்லவா படைக்கப்பட்டு மறு

படியும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகின்றனர். நாராயணருடைய ஒரு தினத்தில் ஒரு பிரமன் பிறந்து முடிகின்றான். இவ்விதம் ருத்திரர் தில் ஒரு மாலும், ஈசுவரன் தினத்தில் ஒரு ருத்திரனும், சதாசிவர் தினத்தில் ஒரு ஈசுவரனும் உண்டாய் லயிக்கின்றனர், அதற்கு மேல் காலகாலனை சதாசிவனிடத்தில் இரவென்றும், பகலென்றும், காலசம்பந்தமில்லையென்று சுருதி சொல்லுகின்றது. சதாசிவனுக்குமேலொருவரும் கிடையாது, அவரிடம் ஞானம் பெலம், கிரியை, எனும் மூன்றின் சக்திகளும் பூரணமாயிருக்கின்றன. அவரெதிரில் சூர்யன் சந்திரன் நக்ஷத்திரம் முதலியதோன்றும் பிரகாசிக்கிறதில்லை. அவருடைய பிரகாசத்தால் எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றது, பிரமன் முதலிய யாவரும் பசுக்கள், அவர் பசுபதி. அவரை பதிகளுக்கெல்லாம் பதியும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும், ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் மேலான ஈசுவரனுமாக அறிகின்றோமென்று கோடிக்கணக்கான மறைகள் மொழிகின்றன. ஆகையால் அமிருதவல்லியுடன் கூடிய நாகநாதனைத் தியானம் செய்பவர்களுக்குச் சகல விதத்திலும் ஜயமும் மங்களமும் உண்டாகுமென்று மொழிந்தார்.

நாகேஸ க்ஷேத்ர மாஹாத்மியத்தில்
பத்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

அத அஷ்டமோऽத்யாய:

ஸூத:—

ஶ்ருத்வைதத்வரம் புண்யபாநம் ஸூக்ஷ்மம் ஷாண்ணாத்வரஜ்ஞயா|
நாம நாயம் ஸஹாக்நிம் மம்த்யாயாஶ்ருத நாயிகாம்|| ௧||

காஞ்சீகாம் பத்மிஷ்டிதம் பீம் மம் காம்பஶிந்த்யாபவேஷ்டிதம்|
அஶ்ருதாம் பிகயாஸ்ரிஷ்டம் காம்பஶிந்த்யாஸஞ்ஞத:|| ௨||

காஞ்சீகேநாபிக்ருதம் பீம் மம் நாம நாயம் ஸஶ்ரயேத|
ஸாஷ்டாங்கம் ப்ர ஸ்யுஷ்ம் பாதாஞ்சாரஶ்ரிதம்|| ௩||

நாமேஶ ஶஶ்ரயேத்யாஸீ நாஸாமேமுணஸஞ்ஞதம்|
ப்ரம்யிஷ்டகம் வ்ருஷிந்த்யாய ப்ரமேஶ்யஞாம நாயகம்|| ௪||

காம்பஶிந்த்யா ஸ்வயம் மக்ஷாஸஹ ஸ்ருகஶேஷ்யிதம்|
தமேவாஶ்ருத நாயக்யா: க்ருபயா நாம நாயகம்|| ௫||

ஸிவச்ரீ ஞாஸீஷ்ம் ம்ருடம் பஶ்யேக ஹக்தி ஸஸீதீ:|
ஸஹஸ்ரகஶேஷம் மக்ஷாத்ருஷ்டா யோமே நஶங்கரம்|| ௬||

ஸாயுஜ்யம் ஶைலதேயாஸீ நாமபீம் மேநஸம்ஶய:|
பரஶாயாகாம்பஶீநீ ஸேஸேவாஶாஶ்ருத நாயிகா|| ௭||

ஸாமேசஷா ஶ்ருதவஶ்யாப்யாஹ்ய ஶ்ருதாநந்தாயிநீ|
பாவமதீபரஶாஷேவீப்ர ஹ்ருவித்யா ப்ரதாயிநீ|| ௮||

பாதாஞ்சமலோத்ர தாஶாஞ்சபாரம்மதா|
அஶ்ருதாநந்தஸந்தோஹஸாந்த்யம் ஶ்ருதநாயிகா|| ௯||

ருஷய:—

ஸம்ஶய்ஜ ஸூத: பரிவ்ருஞாமகே ஶ்ரேஷ்டஸத்ரம்|
இதி ப்ருஷ்டஸ்து பௌராண ஸூத ஸவமேதவப்ரஸம்மத:|| ௧௦||

கிம் க்ருதமேஜநதத்ருதி ப்ரோதகாஶாவயம்ஶநே|
இத்யாக்ஷ்ப்ருஷ்டோவாசைதாந் ஸூத:பௌராணிகோத்தம:|| ௧௧||

[illegible] ॥ ௧௨ ॥

[illegible] ॥ ௧௩ ॥

[illegible] ॥ ௧௪ ॥

[illegible] ॥ ௧௫ ॥

[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ॥ ௧௭ ॥

[illegible] ॥ ௧௮ ॥

[illegible] ॥ ௧௯ ॥

[illegible] ॥ ௨௰ ॥

[illegible] ॥ ௨௧ ॥

[illegible] ॥ ௨௨ ॥

[illegible] ॥ ௨௩ ॥

[illegible] ॥ ௨௪ ॥

[illegible] ॥ ௨௫ ॥

ஸக்ருத் ப்ரஸ்நாய தச்சக்ஷேத்ரா தாதாஜேஶம் ஹ்ருதிஸ்தநு|
ஸ்நாத்வா ரோமவஶ ப்ராப்ய க்ஷேத்ர தீர்தேஷு ஸஹஸ்ரஶ:| ௨௬||

உயயாவதி வெமெந வாதாஜ க்ஷேத்ர ரோத்தரம்|
ஸ்நாத்வா தீர்தேஷு ஸத்விஷுவே ச ஸங்க்ராந்தௌ உத்தராயணே|| ௨௭||

ப்ரஹ்மதீர்தே ருத்ரதீர்தே ஸ்நாத்வா ஹ்ருஷ்டமநா த்விஜ:|
த்ருஷ்ட்வா ஸர்வேஶ்வரீஶாநம் ஸர்வலோகநிவாரகம்|| ௨௮||

நத்வா ஸ்துத்வா ச பஹுதா ஸம்ஜ்ஞாநஸ்தஞ்சேதநம்|
மஹாஸ்வாயம்புவம் ஸோமநாதம் நிர்மலம் ஜ்யோதிர்லிங்கம் ஜகத்குரும்|| ௨௯||

ஶ்ரீநதம் பரமம் ஶைவம் ஶ்வேத க்ஷேத்ர ஸேவதம்|
தக்ஷிணாஸ்வதிரங்கநாதம் விஷ்ணும் ப்ராவஸ்வநந்தநம்|| ௩௰||

மஹாக்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஜ்ஞாத்வா பூர்வம் விதாமஹ:|
பாதாஜக்ஷேத்ரமத்ய ப்ராப்ய ஶிவஸந்நிதௌ|| ௩௧||

நிர்மாய தீர்தம் தீர்தேஷு ஸர்வ ஷிவநமஹேஶ்வரம்|
பூஜயித்வா விதிவந்நைவேத்யம் மஹேஶ்வரம் யயௌ||

ஸோமேந பூஜிதம் பூர்வம் பத்மயா ச பூஜிதம்|
பூஜிதம் லிங்கம் லோகநாதேந விஷ்ணுநா|| ௩௩||

த்ர்யம்பக ஸ்வயம்பூ நாமநாமரூபஜயம்|
தேவாஸ்ஸர்வே ஸமம் யத்ர ஸ்வயம்பூஶ்ச ஸநகாதய:|| ௩௪||

கபிலாதிமஹர்ஷய: மாண்டவ்யாஸ்ஸமோமுநா:|
ஸநாதநாஶ்ச ஸநந்தநாதி மஹர்ஷய:|| ௩௫||

கண்வாதீநயஸ்ஸர்வே ரோமஹர்ஷண தத்ஸம:|
உத்தீர்ய வந மக்ஷேத்ரம் லீலயா யமவத்தத:|| ௩௬||

ஸ்நாத்வா ஸர்வதீர்தேஷு நாமநாமாமயம் மஹத்|
த்ருஷ்ட்வா நாமஸஹஸ்ரம் தத்ர ஸக்தா பரமேஶ்வர:|| ௩௭||

ஸமோராஜஸ்ஸ்ரீமாந் பதி நக்ஷத்ரஸ்ய ஸமஹேஶ்வர:|
ஸர்வஜிஷ்ணுஸ்ஸதாஶிவம் பஞ்சமவக்த்ரம் ஸமம் வந:|| ௩௮||

திருவேதமேநர்யாநா நாமகோடி ஜபேந ச|
பயவாந்தஜாதஸ்ஸாவணாந்ருதரமேந ச|| ௩௯||

ஸாஹஸ்ரம் ப்ரியங்கரேணாய விஶேஷேண ஜபேந ச|
க்ஷிப்ரம் ஸித்திப்ரதா லிங்கம் ஸ்தோத்ரேணாத்ராத்யஸாங்கரம்|| ௪0

அநந்தஸ்ய ஸாஹஸ்ரம் யந்நாமதேயம் ஸாஹஸ்ரேணோத்ததஃ|
ஸம்க்ருத்ய ப்ரபந்நவேஷ்டஸ்யைவ யதாவிதி|| ௪௧

ஸந்த்யாஹாஜ்ஞாதிநிநேவேத்யத்யுக்ஷாயாபாஸாநீஶ்வரம்|
ததஸ்ஸ்ரவஸ்யதஸ் ஸ்தோத்ரம் ப்ரயிதம் ஜைவபுரீதி|| ௪௨

பாராயணோச்ச ஶஹஸ்ரம் கயிதம் யேந காரயா|
ஸ தஸ் ஸ்தோத்ரஸ்ய ஸாஹஸ்ரம் யஃ படேத்ஸ்ரோணயாதவி|| ௪௩

ஸர்வபாப விநிர்முக்த ஸர்வைஶ்வர்ய ஸமந்வித|
ஸாக்ஷாத் ஶோபாநு பஹாவியாநந்த கைவல்யமஶ்நுதே|| ௪௪

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ஸ்தோத்ர ஶௌஹவர்ணே

நாமஸஹஸ்ர ஸ்தோத்ர மாஹாத்ம்ய கதநம் நாம அத்யாயஃ

ஸம்பூர்ணம்.

ஓம் தத்ஸத்.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

பன்மலர் வைகுபொழில் புடைசூழ்ந்த பாதாளேச்சேரப்
பொன்னியன் மாடம்மல்கு புகலிந்நகர் மன்னன்
தன்னொளி மிக்குயர்ந்த தமிழ்ஞான சம்பந்தன்சொன்ன
இன்னிசை பத்தும்வல்லார் எழில்வானத் திருப்பாரே.

சூதமுனிவர், கணபதியையும் ஷண்முகரையும், அமிருத நாயகியுடன் கூடிய நாகநாதனையும், தியானித்துக்கொண்டு, சௌநகாதி முனிவர்களை நோக்கி, ஓ சிவயோகிகளே! பிராணிகளின் சரீரத்தில் மூலாதாரம், மணிபூரகம், ஸ்வாதிஷ்டானம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞை, எனும் ஆறு க்ஷேத்திரங்களிருக்கின்றன. அதற்குமேல் பிரம்மரந்திரத்தில் துவாதசாந்தமெனும் லயஸ்தானமிருக்கின்றது, அதில் குளகுண்டமெனும் குண்டாகாரமான ஸ்தலத்திலிருந்து நாகம்போல் சுஷும்னையெனும் நாடி ஒன்று கிளம்பி மூலாதாரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு எல்லா க்ஷேத்திரங்களின் வழியாக பிரம்மரந்திரம்வரை சென்றிருக்கின்றது. யோகிகள் அந்த நாடியின் வழியாய் தங்கள் மனத்தை சஞ்சரிக்கச் செய்து ஒவ்வொரு சித்தியை யடைந்து முடிவில் பிரம்மரந்திரத்தில் சித்தத்தை லயமடையச் செய்து, பிரம்மபாவத்தை அடைகின்றனர் அங்ஙனமிருக்க, குளகுண்டத்திலிருக்கின்ற ஸமயத்தில் சித்தரூபமான லிங்கம், குண்டலாகாரமா (வளையமாய்) யிருப்பதால் குண்டலி நீயென்று பெயர் கொண்ட நாடியினால் சுத்தப்படுகின்றது. பிராணாதாரமான உதரக்கனல் குண்டம்போன்ற அடிவயிற்றில் இருப்பதால் அந்த ஸ்தானத்திற்குக் குண்டமென்றும், அதில் குளகரெனும் யோகியானவர், தனது சித்தமாகிற லிங்கத்தை பிரதிஷ்டைசெய்து தியானித்ததால் குளகுண்டமென்றும் பெயர். அந்த லிங்கம் குண்டலியினால் வளைபட்டிருப்பதால் அத்தியாத்மத்தில் நாகநாத மகாலிங்க மாகின்றது. அங்ஙனமே பாதாள க்ஷேத்திரத்தில் அமிருதநாயகியாகிற குண்டலியினால் வளையப்பட்ட லிங்கம் வெளியில் நாகநாதனெனப்படுகின்றது.

யோகியானவன், அகத்தில் சுழும்னையின் துவாரத்திலும், புரத்தில் பாதாளத்துவாரத்திலும் வஸிக்கும் நாகநாயகனை, குண்டலினியின் வழியாலும், அமிருதநாயகியின் கிருபையாலும் அடுத்து, மூலாதாரம்முதல் ஆக்ஞைவரையிலுள்ள ஆறு கிரந்தி (முடிச்சு)களையும், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியமெனும் ஆறு சத்துருக்களையும் அறுத்து, துவாதசாந்தமெனும் பிரம்மரந்திரத்திலிருக்கும் (ஸஹஸ்ரதள) ஆயிரமிதழுடைய கமலத்தில் சுத்தசித்தராய் மீந்திருக்கும் மங்கள

கரமான கேவல ஸாக்ஷிஸ்வரூபத்தை யோகியும், அமிருதநாயகி யுடன் கூடி, சிதாநந்தரூபமாய் மீந்திருக்கும் நாகநாதனை பக்தனு மடைந்து தன் மயமாய் கலந்து கைவல்யத்தை அடைகின்றனர்.

சிறந்ததான குண்டலி நீயே, உமையான அமிருதநாயிகை, அமிருதநாயகியே குண்டலிநீ, குண்டலமென்றால் நாகத்தின் வளையம், நாகநாதனைச் சுற்றி வளைந்த ஆவுடையாளே அமிருதநயாகீ ! ஓ தவத்தையே தனமாய் கொண்ட பெரியோர்களே ! இமையபர்வத ராஜனின் தவப்பயனுயுதித்து பார்வதியென்றும் உமையென்றும் பெயர்கொண்டவளும் அழிவற்ற ஆனந்தத்தைத் தரும் பிரம்மவித்தையை அளிப்பவளும், அமிருதப் பிரவாஹம்போல் குளிர்ந்தவளும் ஆனந்த வெள்ளம்போல் திருப்தியைத் தருபவளுமான அமிருதநாயகியின் மகிமையை இவ்விதமென்றுரைக்க எவ்விதம் வல்லவனுவேனென்று சொன்னுர்.

அதைக் கேட்ட முனிவர்கள், மனமடங்காத ஆனந்தங்கொண்டு, மறுபடியும் சூதமகாமுனிவரை நோக்க, ஐயா சூத முனிவரே! அம்ஸத்துவஜமெனு மவநிபாலனுடைய புதல்வனை நீலத்துவஜன் பாதாளக்ஷேத்திரத்திலேயே வசித்திருந்ததாகக் கேட்டிருக்கின்ருேம், அவன் அவ்விடத்தில் என்ன தருமம் செய்திருக்கின்ருன் அதை எங்களுக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று வேண்ட;

சூதர் அவர்களை நோக்கி, முனிவர்களே ! நீலத்துவஜனனவன் ஆலயத்தின் மேற்புரத்தில் ஒரு சிறந்ததான தடாகத்தை வெட்டி. அதின் கரையில் விசாலமான ஒரு போஜனசாலையைக் கட்டி ஒவ்வொருநாளும் அன்னம், பானீயம், பக்ஷயம், போஜ்யம், பலம் முதலியவைகளை ஏராளமாகப் பாதாளேசனுக்கு நிவேதனம் செய்வித்து, அந்த நிவேத்யத்தை திருப்தியாக அதிதிகளுக்களித்து அன்னத்துவஜனென்று க்யாதிபெற்று, காமதேனு சித்திபெற்ற ஆவணிமூலத்தில் பிரம்மோத்ஸவமும் ஏற்படுத்தி நடத்திவைத்து அதற்கு வேண்டிய திரவியங்களையும் அளித்து சகல சம்பத்துக்களும் செழிக்க, நாகநாதன் அனுக்கிரகத்தால் நிஷ்கண்டகமாக அவனியை ஆண்டு முடிவில் முக்தியையும் அடைந்தான், அவனால் வெட்டப்பட்ட தீர்த்தமும் அவன் பெயர் கொண்டே வழங்குகின்றது.

இது நிற்க, ஒரு சமயம் பாண்டியநாட்டில் விளங்கும் ஆதிரத்னேசுவர க்ஷேத்திரத்திலிருந்து பிப்பலாயனனெனும் ஒரு விப்பிரன் குல்மமெனும் மஹாரோகங்கொண்டு எவ்வித ஔஷதத்தாலும் நிவிருத்திக்காமல் க்ஷேத்திராடனம் செய்துகொண்டு அங்கங்குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம்செய்தும் நீங்காமல் வில்

விரண்யம் வந்து சேர்ந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தில் ஆகாயவாக்கானது ஓ பிப்பலாயனரே! விரைவாய் நாகேசக்ஷேத்திரம் சென்று அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் முழுகி நாகநாதனைத் தெரிசித்து நைவேத்யத்தை பக்தியுடன்புஜித்தால் இந்த ரோகம் நிமிஷத்தில் நீங்கிவிடுமென்று உபதேசித்து, அதைக் கேட்டு அவரும் சீக்கிரமாக அவ்விடம் சென்று சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து நாகலிங்கத்தை சிலநாளிருந்து தெரிசித்து நிவேதனத்தையும் பக்தியுடன் அருந்தி ரோகம் நீங்கி பரமாநந்த பரிதனாகி தன்னிடம் சென்றார்.

இந்த ஸ்தலத்தில் ஒரு மகாசிவராத்திரியில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் கெருடர் கெந்தருவர், கின்னரர், கிம்புருஷர், ஸித்தர், ஸாத்தியர், நாகர், சாரணர், யக்ஷர், யோகி முதலியவர்களும் அயனும், மாலும் துர்கையும் கூடி நாகநாத மகாலிங்கத்தைச் சூழ்ந்திருந்துகொண்டு, தைலம், தேன், நாளிகேர ஜலம், க்ஷீரம், ததி, ஆஜ்யம், பஞ்சாமிருதம், பஞ்சகெவ்யம், ஸுகந்தம், சுத்தஜலம் முதலியவைகளால் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்து நன்றாக அலங்கரித்து அர்ச்சித்து திவ்யான்னம் முதலியதை நிவேதனஞ்செய்து ஒவ்வொரு யாமத்திலும் பூஜித்து அபீஷ்டங்களை அடைந்து தங்கள் தங்களிருப்பிடம் சென்றார்கள். அதுமுதல் பாதாளக்ஷேத்திரத்திற்கு தேவபுரமென்று ஒரு பெயர் ஏற்பட்டது.

ஓ முனிவர்களே! இதன் மகிமையை என்னவென்று சொல்லுவேன் சுருக்கமாகச் சொன்னேன், இந்த மாகாத்மியத்தை சிரத்தையுடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பாபங்களற்று சகல சித்திகளையும் பெற்று பல்லாண்டு பலவித போகங்களையும் அநுபவித்து முடிவில் முக்தியையும் அடைவார்களென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லையென்று சொல்லி முடித்தார்.

பரிந்தரற் காலயத்தில் பகர்திருப்பணிகள் செய்தோர்
திருந்துவா கனங்கள்செய்தோர் திருவிழா நடத்திவைத்தோர்
விரிந்தொளி ரணிகள்செய்தோர் விளம்புநற் பரிசனங்கள்
பொருந்திடுமுதவிசெய்தோர் புனிதமார் கைலைசேர்வார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாகேச க்ஷேத்ர மாகாத்மியத்தில்
பதினோராவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

திருநாகேச க்ஷேத்திர மாகாத்மியம் முற்றிற்று.

சுபம் சுபம் சுபம்.

